

POLICEJNÍ AKADEMIE ČESKÉ REPUBLIKY V PRAZE

FAKULTA BEZPEČNOSTNÍHO MANAGEMENTU

KATEDRA SPRÁVNÍHO PRÁVA A SPRÁVNÍ VĚDY

Pytláctví z pohledu trestního a přestupkového práva

Diplomová práce

Poaching from the perspective of criminal and misdemeanor law

Master thesis

VEDOUCÍ PRÁCE

doc. JUDr. PhDr. Fiala Zdeněk Ph.D.

AUTOR PRÁCE

Bc. Marek Novák

PRAHA

2023

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že předložená práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

V Děčíně, dne

Bc. Marek Novák

Poděkování

Na tomto místě bych chtěl upřímně poděkovat panu doc. JUDr. PhDr. Zdeňkovi Fialovi Ph.D. za vedení mé diplomové práce a především za mimořádnou ochotu, trpělivost a vstřícnost při poskytování cenných rad.

ANOTACE

Práce se věnuje tématu pytláctví z pohledu trestního a přestupkového práva. Pytláctví může být kvalifikováno jako trestný čin nebo jako přestupek. Záleží zde na výši způsobené škody, ale také na posouzení otázky subsidiarity trestní represe v konkrétním případě. Jádrem této práce je rozbor a vzájemné porovnávání pytláctví jakožto trestného činu nebo přestupku. Práce poskytuje čtenáři základní znalosti v oblasti této problematiky. V práci je uvedena současná, ale i minulá zákonná právní úprava, odborné články a judikatury soudů. V práci byly použity metody studia a teoretické analýzy, metoda statistická a historická. Téma pytláctví je velice zajímavé a důležité v rámci životního prostředí.

KLÍČOVÁ SLOVA

pytláctví, přestupek, trestný čin, myslivost, rybářství, zvěř

ANNOTATION

The thesis deals with the subject of poaching from the perspective of criminal and misdemeanor law. Poaching can be classified as a criminal offence or a misdemeanour. What matters here is the amount of damage caused, but also the assessment of the issue of the subsidiarity of criminal repression in a particular case. At the heart of this work is analysing and comparing poaching as a crime or misdemeanor. The work provides the reader with basic knowledge on this area. The current but also past statutory legislation, professional articles and case law of the courts are mentioned in the work. The thesis used methods of study and theoretical analysis, statistical and historical methods. The subject of poaching is very interesting and important within the environment.

KEY WORDS

poaching, misdemeanor, felony, hunting, fishing, animals

Obsah

Úvod.....	7
1 Historický exkurz k pytláctví.....	9
2 Odlišení trestného činu od přestupku.....	13
2.1 Trestný čin	13
2.2 Přestupek.....	14
2.3 Subsidiarita trestní represe	14
3 Trestný čin pytláctví	16
3.1 Objekt a objektivní stránka.....	18
3.1.1 Zvěř a ryby	18
3.1.2 Neoprávněný lov zvěře a ryb.....	19
3.1.3 Ukrytí, převedení na sebe nebo jiného nebo přechování neoprávněně ulovené zvěře nebo ryb.....	20
3.1.4 Hodnota nikoli nepatrná.....	20
3.2 Subjekt a subjektivní stránka	21
3.3 Kvalifikované skutkové podstaty pytláctví	21
3.3.1 Spáchání činu jako člen organizované skupiny	21
3.3.2 Získání většího prospěchu pro sebe nebo jiného	22
3.3.3 Spáchání činu osobou, která má zvlášť uloženou povinnosti chránit životní prostředí	22
3.3.4 Spáchání činu zvlášť zavrženíhodným způsobem, hromadně účinným způsobem nebo v době hájení.....	22
3.3.5 Spáchání činu, byl-li pachatel za trestný čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán	23
3.4 Souběh trestných činů.....	23
3.5 Vývoj páchaní pytláctví v ČR od roku 2016 do roku 2022.....	25

4	Skutkové podstaty přestupků podle zákona o myslivosti	26
5	Skutkové podstaty přestupků podle zákona o rybářství	48
6	Škoda způsobená pytláctvím	58
6.1	Náhrada škody k trestnému činu pytláctví.....	60
7	Případová studie	60
7.1	Případ neoprávněného lovu vysoké zvěře a nedovoleného ozbrojování	61
	Závěr.....	69
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	71

Úvod

Jako téma své diplomové práce jsem si zvolil „Pytláctví z pohledu trestního a přestupkového práva“, která se zabývá jak problematikou trestně právní, tak správně právní. Pytláctví jako takové prošlo celou řadou změn a úprav a došlo až k dnešní platné právní úpravě, kterou v práci rozebírám. Nad rámec samotného pytláctví jsem se rozhodl do práce zařadit mimo trestný čin a přestupky ohledně pytláctví také ostatní přestupky zejména fyzických osob, kterými se zabývá zákon o myslivosti a zákon o rybářství.

V práci se zaměřím na právní úpravu v uvedené oblasti, základní charakteristiku a vymezení pojmů, se kterými je pytláctví spojováno.

Jednotlivé kapitoly jsou v práci rozděleny systematicky tak, že zde bude rozebrán ve stručnosti historický exkurz obecně k pytláctví až do současné doby. Vzhledem k tomu, že v práci bude rozebírán pojem trestný čin a přestupek, tak v práci je stručná kapitola věnovaná definici těchto pojmů společně s kapitolou věnující se subsidiaritě trestní represe. Stěžejní kapitolou práce je trestný čin pytláctví, a to jak jeho základní skutková podstata, tak i kvalifikovaná skutková podstata, ale také souběh trestné činnosti související s trestným činem pytláctví. V rámci kapitoly rozebírající trestný čin je znázorněna tabulka páchání trestného činu pytláctví. Další kapitola je věnována přestupkům ohledně myslivosti a navazující kapitola je věnována přestupkům ohledně rybářství. Dále je v práci uvedena kapitola věnující se škodě způsobené pytláctvím a její náhrady. V poslední kapitole je uvedena a následně z důkazního hlediska rozebrána případová studie věnující se trestnému činu pytláctví a nedovolenému ozbrojování.

Cílem mé práce je nastínit a popsat současnou trestně a správně právní úpravu, která upravuje pytláctví.

V práci jsem vycházel z obecné právní úpravy České republiky a také z odborné literatury, které není mnoho, co se týče přestupků ohledně myslivosti a rybářství. V práci je dále uvedena recentní judikatura.

V práci byla užitá metoda studia a teoretické analýzy, které spočívaly ve vyhledání informací z různých zdrojů, jejich následný rozbor, ale také zhodnocení v této práci. Dále byla v práci použita metoda historická a statistická. Statistická metoda se zabývá počtem páchaní trestného činu pytláctví na území České republiky.

Téma práce jako takové je dle mého názoru velice zajímavé a zaslouží si, aby mu byla věnována daleko větší pozornost, než která mu je doposud věnována.

1 Historický exkurz k pytláctví

Pytláctví a jeho historie, resp. jeho kořeny sahají až do dob raného feudalismu. Vznik pytláctví začal v době, kdy pozemky začaly být v soukromém vlastnictví panovníků, kteří si začali přivlastňovat volně žijící živočichy, ale i porosty pozemků. Dříve pytláctví neexistovalo a lov volně žijící zvěře sloužil k obživě lidí, která byla všem a nikomu nepatřila.¹

Pytláctví bylo v českých zemích upraveno zvykovým právem. V knize rožmberské, nejstarší české právní knize se uvádí, že zvěř, která se nachází ve volné přírodě je brána jako součást pozemku, na kterém se nachází a je tedy ve vlastnictví majitele pozemku, a její lovení je chápáno a bráno jako krádež.²

V zemích Koruny České, byly v letech 1434 až 1620 nejdůležitějším prvkem správy zemí zemské stavovské sněmy. Český zemský sněm, který byl nejvýznamnější, jednal o tom, co navrhl král, nebo o tom, co navrhly stavy.³ Panský stav nebyl spokojen s dodržováním zákazu lovu a z tohoto důvodu bylo přistoupeno pro poddané k zákazu lovu na jakýchkoli pozemcích a to včetně jejich vlastních pozemků.⁴

K první kodifikaci šlechtického práva v českých zemích došlo vydáním Vladislavského zřízení zemského, který byl vydán roku 1500. V této době měla šlechta výsadní postavení ve státě, resp. jej „řídila“ a prosadila si i přes nesouhlas měst tento zákoník. Zákoník byl v průběhu dalších let novelizován.⁵

V roce 1500 bylo v zákoníku upraveno pytláctví, kde se rozlišovalo, zda osobou pachatele je osoba poddaná či svobodná. Dále zde bylo konkretizování podmínek samotného lovu. Samotná úprava pytláctví se již nesoustředila na to, zda konkrétní osoba smí či nesmí lovit, ale na to, zda je lov oprávněný či nikoli.

---

¹ NĚMEC, Miroslav. *Postup policie při odhalování, vyšetřování a předcházení pytláctví*. Praha: Policejní akademie České republiky, 2002. ISBN 80-7251-097-5. s. 9.

² SCHELLE, Karel a Jaromír TAUCHEN, ed. *Encyklopedie českých právních dějin, VI. Svazek Právní – Právo po*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o. v koedici s Key Publishing, 2015-. ISBN 978-80-7380-569-2. s 457.

³ MALÝ, Karel. *Dějiny českého a československého práva do roku 1945*. Praha: Leges, 2010. Student (Leges). ISBN 978-80-87212-39-4. s. 68-69.

⁴ SCHELLE, Karel a Jaromír TAUCHEN, ed. *Encyklopedie českých právních dějin, VI. Svazek Právní – Právo po*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o. v koedici s Key Publishing, 2015-. ISBN 978-80-7380-569-2. s 457.

⁵ ADAMOVÁ, Karolina. *Prameny k dějinám práva v českých zemích*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2004. Dokumenty (Aleš Čeněk). ISBN 80-86898-04-0. s. 93.

V roce 1530 došlo k významné novelizaci zákoníku, resp. Vladislavského zemského zřízení, který zakazoval na cizích gruntech⁶ výkon práva myslivosti a to v období od začátku Velikonoc do 1. září kvůli ochraně úrody.⁷

Ze samotné historie vyplývá, že pytláctví bylo pácháno nejen z bídy a hladu, ale také pro vášeň a pro získání trofejí. Za pytláctví byly ukládány velice kruté tresty (hrdelní, či useknutí ruky), avšak k úplnému vymýcení pytláctví nikdy nedošlo.⁸

Co se týče období od 2. poloviny 18. století do roku 1945, tak zde došlo k největšímu rozmachu lovecké zábavy, konkrétně za vlády panovnice Marie Terezie a Františku Lotrinskému, který byl jejím manželem, ale také Karla VI. Vše se v této době točilo v rámci šlechty a panovníků kolem lovu. Lov byl součástí oslav, svateb, ale také diplomatických jednání. Vláda Marie Terezie a jejího syna Josefa II., je spjata s reformami, které byly za dob jejich vlády vydávány. Oblast pytláctví byla reformami Marie Terezie také upravena, ale ne nějak významně. Byly vydávány patenty protipytlácké, které měly mít vzhledem k přísným ukládaným trestům odstrašující účinek. Dále byl vydán velice významný patent, kterým byl vydáván myslivecký řád. Tím byla upravena problematika pytláctví a lovu. Opět byly zpřísněny tresty ohledně pytláctví. Co mi přijde zajímavé, tak již v tomto období bylo stanoveno, jaký druh zvěře lze lovit v konkrétním období, ale také, že každý kus ulovené zvěře musel mít osvědčení, aby se dal doložit jeho původ.⁹

Zájem o myslivost oslabil po smrti manžela Marie Terezie. Syn Josef II. nezdědil zálibu v lovu. Josef II. považoval lov za škodlivou činnost, neboť odváděl lidi od daleko důležitějších činností. Byl jím vydán lovecký řád. Právo myslivosti nemohli stále vykonávat rolníci a měšťané. Veškeré škody, které byly způsobeny zvěří na polích a hospodářstvích, museli být nahrazeny poddaným.

---

⁶ půda, pozemky

⁷ SCHELLE, Karel a Jaromír TAUCHEN, ed. Encyklopedie českých právních dějin, VI. Svazek Právní – Právo po. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o. v koedici s Key Publishing, 2015-. ISBN 978-80-7380-569-2. s 459.

⁸ NĚMEC, Miroslav. *Postup policie při odhalování, vyšetřování a předcházení pytláctví*. Praha: Policejní akademie České republiky, 2002. ISBN 80-7251-097-5. s. 9.

⁹ SCHELLE, Karel a Jaromír TAUCHEN, ed. Encyklopedie českých právních dějin, VI. Svazek Právní – Právo po. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o. v koedici s Key Publishing, 2015-. ISBN 978-80-7380-569-2. s 465-467.

Lovecký řád byl výhodný pro poddané a tak došlo po smrti Josefa II. ke změnám, které zvýhodňovaly šlechtu.¹⁰

V roce 1848 došlo k pádu feudálního absolutismu a společnost se začala ubírat ke kapitalistickému uspořádání.¹¹ V 1. polovině 19. století navazovalo právo vznikající v Rakousku na reformy Josefa II. V tomto období vznikla spousta právních norem, která platila po dobu existence Československé republiky a samotnému nahrazení došlo až po 2. světové válce.¹²

V roce 1941, bylo v období Protektorátu Čechy a Morava vydáno vládou nařízení č. 127/1941 Sb., ze dne 31. března 1941, které se týkalo myslivosti. Na tuto dobu bylo vládní nařízení pokrokové, ale i přelomové.¹³ V tomto vládním nařízení je pytláctví rozděleno na trestní a správní delikty. Pytláctví je zde upraveno v ustanovení § 63, které je rozděleno do 4 odstavců. Skutková podstata pytláctví, uvedená v prvním odstavci zní: *„Kdo poruše cizí právo myslivosti, zvěř stíhá, chytá, složí nebo si ji přivlastní, anebo si přivlastní, poškodí nebo zničí věc, na kterou se vztahuje právo myslivosti, bude potrestán soudem pro přestupek tuhým vězením od jednoho měsíce do šesti měsíců“*. První odstavec upravuje přestupek, jak je to v něm výslovně uvedeno. Druhý a třetí odstavec nám již upravuje přečiny a zločiny za různá porušení, kdy trest lze uložit v rozmezí od 3 měsíců až do deseti let tuhého žaláře. Správní přestupky jsou uvedeny v ustanovení § 67, které jsou rozděleny do 3 odstavců. V prvním a druhém odstavci jsou vymezeny správní delikty, kterých bylo poměrně mnoho.¹⁴

Po ukončení 2. světové války byl přijat zákon č. 225/1947 Sb., o myslivosti, který nahradil stávající právní úpravu, tedy vládní nařízení č. 127/1941 Sb. Nově přijatý zákon částečně vycházel z vládního nařízení. Stejně tak je rozdělení přestupku a trestného činu. Přestupek je uveden v ustanovení § 48 odst. 1. Trestného činu podle § 49 se dopustil ten, kdo: *„čin spáchal na zvěři*

---

¹⁰ SCHELLE, Karel a Jaromír TAUCHEN, ed. Encyklopedie českých právních dějin, VI. Svazek Právní – Právo po. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o. v koedici s Key Publishing, 2015-. ISBN 978-80-7380-569-2. s 468.

¹¹ MALÝ, Karel. Dějiny českého a československého práva do roku 1945. Praha: Leges, 2010. Student (Leges). ISBN 978-80-87212-39-4. s. 201.

¹² tamtéž, s. 271.

¹³ SCHELLE, Karel a Jaromír TAUCHEN, ed. Encyklopedie českých právních dějin, VI. Svazek Právní – Právo po. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o. v koedici s Key Publishing, 2015-. ISBN 978-80-7380-569-2. s 472.

¹⁴ vládní nařízení č. 127/1941 Sb., o myslivosti.

v oboře nebo za doby noční, za doby hájení, s použitím ok nebo jiným nemysliveckým způsobem, nebo převyšuje-li škoda, k níž směřoval vinníkův úmysl, 500 Kč, bude viník potrestán pro přečin tuhým vězením od tří měsíců do 3 let. v ustanovení § 50 jsou uvedeny zločiny, pro které bude viník potrestán. Zde se ku příkladu uvádí recidiva, spáchání činu se zákeřnou zbraní, ve spolupachatelství, způsobení škody převyšující 2.000 Kčs anebo 20.000 Kč. Za tyto zločiny lze užít trest žalářem či tuhým žalářem od jednoho roku do deseti let. Dále je zde uvedena novinka a to podílnictví na pytláctví, upravené v ustanovení § 52 a 53, které může být jak přestupkem, tak i zločinem.¹⁵

Rok 1962 zakončil přijetí trestního zákona č. 140/1961 Sb., ale i mysliveckého zákona č. 23/1962 Sb. Je zajímavé, že trestní zákon zde neobsahoval vymezení skutku pytláctví. Případy pytláctví mohli být postihovány podle § 132 s názvem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví.¹⁶

V roce 1970 byl přijat zákon č. 150/1969 Sb., o přečinech, který opět zavedl skutkovou podstatu pytláctví jakožto trestného činu v ustanovení § 4. Zákon o přečinech byl ke dni 1. 7. 1990 zrušen a pytláctví tak nebylo na trestně právní úrovni upraveno, nicméně stejného dne, jako byl zákon zrušen, vešel v účinnost zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, kde pytláctví bylo upraveno v ustanovení § 35 odst. 1 písm. f).

Trestně právní ochranu dostalo opětovně pytláctví přijetím novely trestního zákona č. 290/1993 Sb., konkrétně v ustanovení § 178a se zněním: *„Kdo neoprávněně loví zvěř nebo ryby, nebo ukryje, na sebe nebo jiného převede, nebo přechovává zvěř nebo ryby neoprávněně ulovené, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem nebo zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty“.* V roce 2009 byl přijat zákon č. 40/2009 Sb., s účinností od 1. 1. 2010, který vymezil skutkové podstaty trestných činu ve své zvláštní části. Trestný čin pytláctví je zde upraven

---

¹⁵ zákon č. 225/1947 Sb., o myslivosti.

¹⁶ Pytláctví jako trestný čin proti životnímu prost | epravo.cz. EPRAVO.CZ – Váš průvodce právem - Sbírká zákonů, judikatura, právo [online]. Copyright © EPRAVO.CZ, a.s. 1999 [cit. 17.01.2023]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/pytlactvi-jako-trestny-cin-proti-zivotnimu-prostredi-82234.html?mail>

v ustanovení § 304. Jedná se o hlavu VIII s názvem Trestné činy proti životnímu prostředí. Uvedená platná právní úprava je účinná dodnes.

2 Odlišení trestného činu od přestupku

Abychom mohli uplatňovat odpovědnost za přestupek či trestný čin, je třeba tyto dva instituty od sebe odlišit. Přestupek i trestný čin mají společný znak, a to je znak protiprávnosti. Liší se mezi sebou především v povaze chráněného zájmu, konstrukci zavinění, míře společenské škodlivosti a prostředcích určených k ochraně zákonem stanoveným zájmům.¹⁷

2.1 Trestný čin

Trestný čin je upraven v zákoně č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a to konkrétně v ustanovení § 13, který je rozdělen do dvou odstavců. Trestným činem se dle trestního zákoníku rozumí „*protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně*“. Tato definice je obsažena v prvním odstavci. Druhý odstavec se zabývá subjektivní stránkou trestného činu, tedy zaviněním. „*K trestní odpovědnosti je třeba úmyslného zavinění, nestanoví-li trestní zákon, že postačí zavinění z nedbalosti*“.

Pojem trestného činu je definován také v ustanovení § 111 tr. z., kde se trestným činem „*rozumí jen čin soudně trestný, a pokud z jednotlivého ustanovení trestního zákona nevyplývá něco jiného, též příprava k trestnému činu, pokus trestného činu, organizátorství, návod a pomoc*“.

Legální definice samotného trestného činu, jak je uvedeno výše v ustanovení § 13 odst. 1 tr. z., je vystavěna na spojení tří podmínek, kterými jsou protiprávnost činu, označení trestného činu za trestný, které musí být výslovné, a také naplnění znaků (formálních), které trestní zákon předepisuje. V praxi nečiní označení trestného činu problém, neboť trestní zákoník uvádí taxativní výčet ve své zvláštní části.¹⁸ Podrobněji k vymezení pojmu trestný čin například - Jelínek. J. a kol.: Trestní právo hmotné. Obecná část. Zvláštní část. 7. vydání. Praha: Leges, 2019, ISBN 978-80-7502-380-3, BORČEVSKÝ, P. *Trestní právo hmotné*

¹⁷ FIALA, Zdeněk, Kateřina FRUMAROVÁ, Eva HORZINKOVÁ a Martin ŠKUREK. *Správní právo trestní*. Praha: Leges, 2017. Student (Leges). ISBN 978-80-7502-219-6. s. 67.

¹⁸ ŠČERBA, Filip. *Trestní zákoník: komentář*. [Praha]: C.H. Beck, [2020]. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-807-8. s. 172

v otázkách a odpovědích. Plzeň: Aleš Čeněk, 2021, ISBN 978-80-7380-866-2, aj.

2.2 Přestupek

Zákonná, neboli legální definice přestupku je upravena v ustanovení § 5 zákona č. 250/2016 Sb., zákon o odpovědnosti za přestupku a řízení o nich, jako: „*Přestupek je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*“. Zákon v ustanovení § 15 odstavci 1 vymezuje zavinění za přestupek a to tak, že: „*K odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění*“.

Z výše uvedeného vymezení definice přestupku vyplývá, že aby určité jednání mohlo být přestupkem, musí naplnit v odpovídající míře znak společenské škodlivosti (tzv. materiální znak), být v zákonné úpravě označeno za přestupek, musí splňovat znaky uvedené v zákoně (tzv. formální znaky) a nesmí jít o trestný čin.¹⁹

V roce 2017 došlo v rámci odpovědnosti za spáchané přestupky k rozsáhlým změnám ohledně nabytí účinnosti zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a také zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích. I po přijetí těchto nových úprav zůstala agenda přestupků rozčleněna do dalších zvláštních předpisů, což vystihuje charakter správního práva. Zmíněné přestupkové předpisy nám dávají základ přestupkové agendy s tím, že další přestupky upravují zvláštní předpisy ve smyslu zásady *lex specialis derogat legi generali*.²⁰

2.3 Subsidiarita trestní represe

Subsidiarita trestní represe je uvedena v trestním zákoníku v ustanovení § 12 odstavci druhém, kde se výslovně uvádí, „*trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky*

¹⁹ FIALA, Zdeněk, Kateřina FRUMAROVÁ, Eva HORZINKOVÁ a Martin ŠKUREK. *Správní právo trestní*. Praha: Leges, 2017. Student (Leges). ISBN 978-80-7502-219-6, s. 64-65.

²⁰ KORÍNEK, Štěpán. Posílení ochrany zvířat v reflexi trestného činu „chov zvířat v nevhodných podmínkách“. *Trestněprávní revue*, 2022, č. 2, s. 90-91.

škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu“.

Subsidiarita trestní represe zakotvuje jeden z nejdůležitějších principů trestního práva vůbec. V podstatě vyjadřuje, že má trestní právo chránit oprávněné zájmy individuální, kolektivní, celospolečenské, státní, jakož i celého mezinárodního společenství před nejcitelnějšími zásahy.²¹

V právním, moderním a demokratickém státě hraje trestní právo pouze podpůrnou roli. Ochrana zájmů, která je také zajištěna trestními zákony, je prvotně svěřena jiným právním odvětvím a jejich zákonným úpravám. V některých případech tyto zákonné úpravy již nepostačují k ochraně chráněných zájmů zákonnými úpravami jiných zákonů než trestními zákony, a proto je nutné použít ty nejsilnější prostředky práva a to práva trestního²². Prostředky práva trestního označujeme jako „ultima ratio“.²³

Trestní odpovědnost je v teorii trestního práva vnímána jako odpovědnost za spáchaný trestný čin. Trestní právo nastupuje až tam, kde si jiná právní odvětví „neporadí“ nemá znamenat, že by si jiná zákonná úprava neporadila v takových případech vůbec, ale jen to, že uplatnění zákonných prostředků jiných než trestních by nevystihlo protispolečenskou závadnost té situace v jejím komplexu.²⁴

Šámal uvádí, že v demokratickém právním státě mají být státní zásahy v rámci kriminální politiky uplatňovány přiměřeně a maximálně zdrženlivě. Pojetí, které řeší vztah hierarchie odpovědností (civilní, disciplinární, správní a trestní), včetně vztahu k přestupkům ale i jiným správním deliktům vyústilo k tomu, že právě do trestního zákoníku byla zakotvena zásada subsidiarity trestní represe. To má za cíl posílit její praktické využití z hlediska právních přístupů, ale také při aplikaci konkrétních trestně-právních norem.²⁵

---

²¹ ŠČERBA, Filip. *Trestní zákoník: komentář*. [Praha]: C.H. Beck, [2020]. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-807-8. s. 150.

²² tamtéž, s. 151

²³ poslední možnost

²⁴ ŠČERBA, Filip. *Trestní zákoník: komentář*. [Praha]: C.H. Beck, [2020]. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-807-8. s. 151.

²⁵ ŠÁMAL, Pavel. Subsidiarita trestní represe ve vztahu k jednotlivým skutkovým podstatám trestných činů v trestním zákoníku. *Trestněprávní revue*, 2010, č. 5. s. 135.

Borčevský ve své publikaci k zásadě subsidiarity trestní represe uvádí, že subsidiaritu můžeme užít buď jako interpretační pravidlo, či jako korektiv trestního bezpráví. Interpretační pravidlo definuje jako pravidlo, kde je třeba vyložit neurčité pojmy nebo pojmy poskytující prostor k výkladu (například u trestného činu výtržnictví). Dále jej můžeme vykládat jako nezbytnost z jiných důvodů, kupříkladu intenzity naplnění některých znaků trestného činu a tedy dovést, že nebyl spáchán trestný čin, neboť nebyly naplněny jeho formální znaky. V rámci uvedeného se výkladem rozumí stanovení hranice mezi trestným činem a činem beztrestným (přestupkem, jiným správním deliktem). Korektivem rozumíme to, že se neuplatní trestní odpovědnost, i když trestný čin byl spáchán. Byly u něho naplněny zákonné znaky skutkové podstaty, ale nejde o případ natolik společensky škodlivý, aby byla uplatněna trestní odpovědnost. Nevylučuje se, že bude uplatněna odpovědnost podle jiných právních předpisů.²⁶

Ústavní soud ve svém nálezu č. I. ÚS 3113/13 judikuje, že „*pokud obecné soudy neaplikují zásadu subsidiarity trestní represe, ačkoliv skutkové okolnosti svědčí o tom, že k tomu byly splněny podmínky, je porušením ústavního principu nullum crimen, nulla poena sine lege.*“²⁷

3 Trestný čin pytláctví

Pytláctví poskytuje ochranu velmi specifickým zájmům, které jsou chráněny a které se nacházejí na pomezí vícero kategorií, mezi které patří životní prostředí, majetek, ale také respekt k živým tvorům. Pytláctví je jedním z frekventovanějších trestných činů, které jsou umístěny v hlavě osmé. Poprvé byl zakomponován do trestního zákona s účinností od 1. ledna 1994. V průběhu let došlo k několika novelizacím, konkrétně v letech 1998, 2005 a o rok poté, tzn. 2006. Ke změně došlo také s účinností nového trestního zákoníku (zákon č. 40/2009 Sb.). Nový trestní zákoník významně pozměnil konstrukci pytláctví. Starší právní úprava v rámci skutkové podstaty vyjadřovala slovesem „loví“ neoprávněný způsob lovu zvěře či ryb. Nová právní úprava nahradila sloveso „loví“, slovesem „uloví“, což v podstatě znamená, že až samotné ulovení zvěře je

---

²⁶ BORČEVSKÝ, P. *Trestní právo hmotné v otázkách a odpovědích*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2021, ISBN 978-80-7380-866-2, s. 19.

²⁷ Nález Ústavního soudu č. I. ÚS 3113/13 ze dne 29. 4. 2014.

trestné. Ohledně další změny pytláctví bylo přistoupeno k přijetí zákona č. 330/2011 Sb., kde se opět používá sloveso „loví“, které zcela jasně může postihovat i samotný lov, ačkoli k ulovení zvěře nedošlo.²⁸

V rámci výše uvedené změny ohledně sloves „lovit“ a „ulovit“ byly rozdílné názory z řad odborníků. Po změně skutkové podstaty, kde se sloveso změnilo na „uloví“ někteří namítali, že i pod tímto lze dovodit, že trestný by byl samotný lov, a ne až ulovení, jak bylo uvedeno v zákoně.²⁹ Pojem „lovit zvěř“ není v českém právním řádu definována.³⁰

Skutková podstata pytláctví v rámci trestního práva je upravena v trestním zákoníku, v hlavě osmé, v ustanovení § 304. V trestním zákoníku je v rámci trestného činu pytláctví vymezena základní skutková podstata, uvedená v prvním odstavci a také kvalifikovaná skutková podstata, která je uvedena v odstavci druhém. Konkrétní znění jednotlivých skutkových podstat zní:

- (1) Kdo neoprávněně loví zvěř nebo ryby v hodnotě nikoli nepatrné nebo ukryje, na sebe nebo jiného převede nebo přechovává neoprávněně ulovenou zvěř nebo ryby v hodnotě nikoli nepatrné, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.*
- (2) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let, peněžitým trestem nebo propadnutím věci bude pachatel potrestán,*
  - a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny,*
  - b) získá-li takovým činem pro sebe nebo jiného větší prospěch*
  - c) spáchá-li takový čin jak osoba, která má zvlášť uloženou povinnost chránit životní prostředí*
  - d) spáchá-li takový čin zvlášť zavrženíhodným způsobem, hromadně účinným způsobem nebo v době hájení, nebo*

byl-li za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán.

---

²⁸ POKORNÁ, Lucie, ZICHA, Jiří. Nová úprava některých skutkových podstat trestných činů proti životnímu prostředí. *Trestněprávní revue*, 2012, č. 4, s. 79

²⁹ Jelínek, J. (ed.) *Trestní zákoník a trestní řád s poznámkami a judikaturou*. 1. vydání. Praha: Leges, 2009, s. 722.

³⁰ Usnesení Nejvyššího soudu 4 Tdo 1352/2021 ze dne 11. 1. 2022.

3.1 Objekt a objektivní stránka

Objektem trestného činu pytláctví je ochrana přírody, která je představována volně žijící zvěří a rybami. Do jisté míry je ochrana poskytována také i právu myslivosti a výkonu rybářského práva, a to z pohledu oprávněného, resp. neoprávněného lovu. Zvěř a ryby jsou hmotným předmětem útoku.³¹ Stejskal uvádí, že objektem je zájem na ochraně přírody, práva myslivosti, rybářského práva a majetku (vlastnictví k uloveným rybám a zvěři).³²

Objektivní stránka předpokládá několik alternativně³³ stanovených způsobů jednání, kterými jsou neoprávněný lov zvěře nebo ryb v hodnotě nikoli nepatrné, nebo ukrytí, převedení na sebe nebo jiného či přechovávání neoprávněně ulovené zvěře nebo ryb, také v hodnotě nikoli nepatrné.

3.1.1 Zvěř a ryby

Podle ustanovení § 2 písm. b) až d) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti se zvěří rozumí obnovitelné přírodní bohatství představované populacemi druhů volně žijících živočichů, což zahrnuje:

- druhy zvěře, které nelze lovit podle mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána a které byly předepsaným způsobem vyhlášeny ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, nebo druhy zvěře, které jsou zvláště chráněnými živočichy podle zvláštních právních předpisů a nebyla-li k jejich lovu povolena výjimka podle těchto předpisů (kupříkladu bobr evropský, rys ostrovid, tetřev hlušec)
- druhy zvěře, kterou lze obhospodařovat lovem (kupříkladu daněk skvrnitý, prase divoké, bažant královský).

Zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů jako ryby definuje všechny druhy ryb.

---

³¹ ŠČERBA, Filip. *Trestní zákoník: komentář*. [Praha]: C.H. Beck, [2020]. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-807-8. s. 2367.

³² Jelínek. J. a kol.: *Trestní právo hmotné. Obecná část. Zvláštní část. 7. vydání*. Praha: Leges, 2019, ISBN 978-80-7502-380-3, s. 803

³³ alternativně - ke vzniku trestní odpovědnosti postačí naplnění jedné z uvedených alternativ jednání.

3.1.2 Neoprávněný lov zvěře a ryb

Lov lze chápat jako činnost zaměřenou na ulovení zvěře nebo ryby, tj. na získání kusu volně žijící zvěře nebo ryby. Lov nemusí nutně zahrnovat usmrcení zvěře nebo ryby, takže může zahrnovat i odchyt živého zvířete.

Pytláctví, respektive jeho skutková podstata je naplněna již samotným lovením, není tedy nutně nezbytné, aby k ulovení zvěře nebo ryb došlo, či nikoli. Objektivní stránka je naplněna již takovým jednáním pachatele, který nevlastní oprávnění k výkonu práva myslivosti a jezdí vozidlem po honitbě s tím účelem, že vyhledává zvěř. Je nerozhodné, zda se osoba pachatele dostala vůbec do kontaktu se samotnou zvěří či rybami, či se na místě dokonce zvěř nebo ryby nacházely, neboť lov zvěře zahrnuje činnost, která vede k vyhledání a následnému odstřelu či odchytu zvěře.³⁴

Neoprávněný lov k ustanovení § 304 tr. z., je charakterizován jako jednání, které se vymyká zákonným podmínkám lovu podle zákona o myslivosti (§ 48a), přičemž zákonné podmínky jsou vymezeny v ustanovení § 46 zákona o myslivosti. Osoba, která není k lovu povolána, případně nemá k lovu zvláštního povolení, nebo loví nad rámec povolení se dopouští neoprávněného lovu zvěře.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 zákona o myslivosti kdo loví zvěř, musí mít u sebe lovecký lístek, povolenku k lovu a potvrzení o povinném pojištění; při lovu se zbraní těž zbrojní průkaz a průkaz zbraně a při lovu s loveckým dravcem jeho evidenční kartu. Podrobnosti stanoví vyhláška Ministerstva zemědělství, pod číslem 244/2002 Sb., která provádí některá ustanovení zákona o myslivosti. V tomto smyslu platí to, že i osoba, která dodržela náležitosti lovu uvedené v ustanovení § 46 zákona o myslivosti, a loví zvěř jedním ze zakázaných způsobů, které jsou uvedeny v ustanovení § 45 zákona o myslivosti, se sama dopouští neoprávněného lovu a dopouští se tak trestného činu pytláctví, neboť jedná nad rámec vydaného povolení.³⁵

Osoba, která je držitelem loveckého lístku a povolenky k lovu může naplnit skutkovou podstatu trestného činu pytláctví a to tehdy, pokud nedodrží

---

³⁴ Rozsudek Nejvyššího soudu 2 Tzn 19/97 ze dne 24. 4. 1997.

³⁵ srov. Usnesení Nejvyššího soudu 3 Tdo 340/2020 ze dne 24. 9. 2020.

podmínky lovu, které stanovují zvláštní předpisy. Konkrétně loví-li hájenou zvěř, popřípadě uloví ryby či zvěř, jejichž lovení je zakázáno a nebylo vystaveno povolení k ulovení takového druhu zvěře nebo ryb anebo uloví zvěř zakázaným způsobem.³⁶

Ohledně lovu ryb v rybářském revíru je podle ustanovení § 13 odst. 7 zákona o rybářství osoba provádějící lov povinna mít u sebe rybářský lístek, povolenku k lovu, nejde-li o uživatele rybářského revíru, popřípadě doklad o udělení výjimky. Podrobnosti stanoví prováděcí vyhláška č. 197/2004 Sb., k provedení zákona o rybářství.

3.1.3 Ukrytí, převedení na sebe nebo jiného nebo přechování neoprávněně ulovené zvěře nebo ryb

Osoba, která ukryla, převedla na sebe nebo jiného nebo přechovávala neoprávněně ulovenou zvěř nebo v ryby v nikoli nepatrné hodnotě, musí být odlišná od osoby pachatele, spolupachatele nebo účastníka.³⁷

3.1.4 Hodnota nikoli nepatrná

Hodnotu nikoli nepatrnou upravuje trestní zákoník v ustanovení § 138 odst. 1, kde se podle tohoto zákona hodnotou nikoli nepatrnou rozumí škoda dosahující částky nejméně 10 000,- Kč. Odstavec druhý vymezuje, že částky, které jsou uvedeny v odstavci jedna se obdobně užijí pro určení výše prospěchu, nákladů k odstranění následků poškození životního prostředí a hodnoty věci.

Přitom, když je určována hodnota zvěře, vůči které směřovalo pachatelovo jednání, lze vycházet ze sazebníku minimálních hodnot upytlačené zvěře. Cena se odvíjí podle druhu zvěře, pohlaví a věku. Škoda se určuje na základě kalkulace nákladů na uvedení věci do původního stavu, tj. navrácení upytlačeného druhu zvěře do volné přírody, popřípadě navrácení do honitby. Sazebník byl vypracován Výzkumným ústavem lesního hospodářství a myslivosti, v. v. i., na základě zadání Ministerstva zemědělství. Při určování hodnoty upytlačených ryb je také možné vycházet ze sazebníku pro určení stanovení výše škody, ke kterým došlo v rybářských revírech a v rybníkářství.

³⁶ Usnesení Nejvyššího soudu 3 Tdo 340/2020 ze dne 24. 9. 2020.

³⁷ ŠČERBA, Filip. *Trestní zákoník: komentář*. [Praha]: C.H. Beck, [2020]. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-807-8. s. 2369.

Hodnoty uvedené v sazebníku vyjadřují souhrn nákladů, které jsou spojeny s vysazením ryb upytlačených nebo co nejbližších parametrům, jako byly ryby upytlačené.³⁸

3.2 Subjekt a subjektivní stránka

Ke spáchání trestného činu pytláctví je třeba úmyslného zavinění. Samotný úmysl pachatele se musí vztahovat i na hodnotu zvěře či ryb, přičemž postačí, že je pachatel s takovou okolností srozuměn.³⁹

Osobou pachatele trestného činu pytláctví může být trestně odpovědná fyzická osoba. Trestní odpovědnost právnických osob zde není vyloučena (srov. § 7 zákona č. o trestní odpovědnosti právnických osob).

Protiprávnost trestného činu pytláctví je obsaženo v samotné skutkové podstatě a to slovem „neoprávněně“, které nám takovouto činnost zakazuje. Samotný právní rámec ochrany zvěře a ryb je obsažen nejen v trestním zákoníku, ale také v jiných právních předpisech. Jedná se především o právní předpisy: zákon o myslivosti, zákon o rybářství, vyhláška Ministerstva zemědělství pod číslem 244/2002 Sb., kterou jsou prováděna některá ustanovení zákona o myslivosti. Dále se jedná o vyhlášku Ministerstva zemědělství pod číslem 245/2002 Sb., o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu. Vyhláška Ministerstva zemědělství pod číslem 197/2004 Sb., která slouží k provedení zákona o rybářství. Nařízení 3254/91/EEC ze dne 4. 11. 1991 z evropského práva, které zakazuje používání nášlapných pastí nebo také směrnici 92/43/EEC ze dne 21. 5. 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.⁴⁰

3.3 Kvalifikované skutkové podstaty pytláctví

3.3.1 Spáchání činu jako člen organizované skupiny

Za organizovanou skupinu se rozumí sdružení více osob, nejméně však tří, ve které je prováděna určitá dělba úkolů mezi jednotlivými členy.

---

³⁸ ŠČERBA, Filip. *Trestní zákoník: komentář*. [Praha]: C.H. Beck, [2020]. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-807-8. s. 2369.

³⁹ tamtéž

⁴⁰ tamtéž. s. 2370.

Organizovaná skupina se vyznačuje svou plánovitostí a koordinovaností, čímž jsou umocněny její škodlivé dopady pro společnost. Nemusí jít o trvalou skupinu, ale o dočasně vytvořenou, konkrétně pro spáchání určitého trestného činu, po kterém zanikne. Samotnými členy organizované skupiny je jakákoli osoba, která se aktivně podílela na její činnosti.⁴¹

3.3.2 Získání většího prospěchu pro sebe nebo jiného

Podle ustanovení § 138 odst. 1 tr. z., se větším prospěchem či způsobenou škodou rozumí hodnota dosahující částky nejméně 100.000,- Kč. Ve smyslu ust. § 17 písmene b) tr. z., vzhledem k subjektivní stránce trestného činu postačí zavinění z nedbalosti.

3.3.3 Spáchání činu osobou, která má zvlášť uloženou povinnosti chránit životní prostředí

Povinnosti, které mají osoby uložené, mohou vycházet ze smlouvy, ze zaměstnání, z úředního rozhodnutí, ze zákona, povolání nebo funkce. Povinnost má i rybářská a myslivecká stráž. Je důležité, aby osoba, která takovou povinnost má, o ní věděla.⁴²

3.3.4 Spáchání činu zvlášť zavrženíhodným způsobem, hromadně účinným způsobem nebo v době hájení

Zvlášť zavrženíhodným způsobem můžeme rozumět způsob lovu, při kterém je zvěř či ryba vystavena nadměrnému utrpení a bolesti.

Za hromadně účinný způsob lovu je podle ustanovení § 2 písm. q) zákona o rybníkářství považován „lov pomocí všech druhů sítí, vrší, lov prováděný prostřednictvím manipulace s vodou, lov pomocí různě konstruovaného technického zařízení nebo lov do lovícího zařízení“. Lov ryb a vodních organismů smí být prováděn ve smyslu ust. § 13 odst. 1 zákona o rybníkářství pouze způsobem uvedeným v § 3 odst. 2 téhož zákona, zpravidla lovem na udici nebo jiným způsobem lovu, který stanoví příslušný rybářský orgán. V rybářském revíru může jednotlivá oprávněná osoba provádět lov nejvýše na 2

---

⁴¹ ŠČERBA, Filip. *Trestní zákoník: komentář*. [Praha]: C.H. Beck, [2020]. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-807-8. s. 1325.

⁴² tamtéž s. 2370.

udice. Za hromadně účinný způsob lovu se rozumí nedovolený způsob lovu, při kterém je v okamžiku uloveno větší množství ryb (například za užití omamných či jedovatých látek, výbušnin či užití elektrického proudu).⁴³

Dobou hájení je myšleno období roku, ve kterém je zakázáno lovit ryby a zvěř, za účelem ochrany jejich rozmnožování. Doba hájení je upravena v ust. § 13 vyhlášky Ministerstva zemědělství číslo 194/2004 Sb., která, jak již bylo uvedeno, slouží k provedení zákona o rybníkářství. O to, zdali je možno lovit tu kterou danou zvěř stanoví vyhláška Ministerstva zemědělství číslo 245/2002 Sb., o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu.

3.3.5 Spáchání činu, byl-li pachatel za trestný čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán

Aby byl pachatel odsouzen za trestný čin pytláctví pod písm. e), tak by musel být pravomocně odsouzen nebo potrestán. V případě, že by osoba pachatele nebyla pravomocně odsouzena či potrestána v posledních třech letech, nejedená se o recidivu, u které by se mohlo použít této kvalifikované skutkové podstaty.

3.4 Souběh trestných činů

Souběh trestné činnosti není definován trestním zákoníkem, a tudíž lze definici dovodit z nauky a praxe. Souběhem trestných činů rozumíme případy, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více trestných činů dříve, než za ně byl odsouzen soudem 1. stupně, tj. než byl za takový trestný čin vyhlášen odsuzující rozsudek, nebo také dříve, než byl obviněnému doručen trestní příkaz. Souběh jako takový je třeba odlišit od pojmu recidiva. Recidivou rozumíme ty případy, kdy byl pachatel pravomocně odsouzen soudem a spáchal nový trestný čin, tj. spáchal skutek „A“, za který byl pravomocně odsouzen a po tomto odsouzení spáchal skutek „B“, který je již brán jako recidiva a ne souběh.⁴⁴ U trestného činu pytláctví je recidiva zvláště vyjádřena v ustanovení § 304 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku (viz kapitola 3.3.5).

⁴³ ŠČERBA, Filip. *Trestní zákoník: komentář*. [Praha]: C.H. Beck, [2020]. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-807-8. s. 2371.

⁴⁴ JELÍNEK, Jiří. *Trestní právo hmotné: obecná část, zvláštní část*. 7. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2019. Student (Leges). ISBN 978-80-7502-380-3, s. 348-349.

Souběhy trestných činů dělíme na jednočinné a vícečinné a tyto dělíme dále na stejnorodé a nestejnorodé. Jednočinným souběhem rozumíme případy, kdy bylo jedním skutkem zasaženo více objektů individuálních, čímž bylo tedy spácháno více trestných činů. Vícečinným souběhem rozumíme ty případy, kdy bylo více skutky zasaženo více individuálních objektů a spácháno tedy více trestných činů.⁴⁵

Jednočinný souběh dále rozdělujeme na stejnorodý a nestejnorodý. Jednočinný souběh stejnorodý není zpravidla uznáván a praxe jako taková případy tohoto druhu souběhu považuje za 1 trestný čin. Obecně lze chápat tento souběh tak, že pachatel naplní jedním skutkem víckrát stejnou skutkovou podstatu trestného činu. Jednočinný souběh nestejnorodý znamená, že pachatel jedním skutkem naplní více skutkových podstat trestných činů. Vícečinný souběh členíme stejně jako jednočinný, tj. stejnorodý a nestejnorodý. Stejnorodým souběhem vícečinným chápeme, že pachatel vícero skutky spáchá trestné činy stejné skutkové podstaty a nejde o pokračování trestného činu ve smyslu ust. § 116 trestního zákoníku. Vícečinný souběh nestejnorodý znamená, že osoba pachatele spáchá vícero skutky více skutkových podstat různých trestných činů.⁴⁶

Co se týče jednočinného souběhu s trestným činem pytláctví, tak tento lze spáchat s trestnými činy proti majetku, které jsou uvedené ve zvláštní části trestního zákoníku, v hlavě V., a to zejména s trestným činem krádeže podle § 205 a poškození cizí věci podle § 228. Zde se může jednat o souběh, neboť objekt trestného činu pytláctví s objektem majetkových trestných činů není totožný. Dále je možný jednočinný souběh s trestným činem týrání zvířat dle § 302.⁴⁷

Ohledně souběhu s trestným činem krádeže lze chápat jako přisvojení si upytlačené zvěře nebo ryb, neboť volně žijící zvěř a ryby jsou považovány jako

---

⁴⁵ BORČEVSKÝ, Pavel. *Trestní právo hmotné v otázkách a odpovědích*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2021. ISBN 978-80-7380-866-2. s. 226

⁴⁶ JELÍNEK, Jiří. *Trestní právo hmotné: obecná část, zvláštní část*. 7. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2019. Student (Leges). ISBN 978-80-7502-380-3, s. 350.

⁴⁷ ŠÁMAL, Pavel, Tomáš GRIVNA, Lukáš BOHUSLAV, Oto NOVOTNÝ, Jiří HERCZEG a Marie VANDUCHOVÁ. *Trestní právo hmotné*. 9., přepracované vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7598-764-8. s. 946.

res nullius, tedy věc ničí. V tomto případě se vlastníkem upytlačeného zvířete nebo ryby stává uživatel honitby, kde k upytlačení došlo a uživateli honitby tedy vznikla škoda na upytlačené zvěři.⁴⁸

O souběhu s poškozením cizí věci hovoříme v případě, kdy pachatel či pachatelé zvěř nebo ryby poraní nebo usmrtí a ponechají ji na místě.⁴⁹

Souběh trestného činu týrání zvířat je s trestným činem pytláctví také možný a to v případě, kdy osoba, která zvěř nebo ryby upytlačila je dále týrala surovým nebo trýznivým způsobem a tím tedy mj. naplnila skutkovou podstatu § 302 tr. zákoníku.

Dále je možný souběh s trestným činem nedovoleného ozbrojování podle § 279, a to tehdy, kdy osoba pachatele loví s nelegálně drženou zbraní podle zákona o střelných zbraních a střelivu, zákonu č. 119/2002 Sb.

Vyloučení jednočinného souběhu bude s trestným činem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 tr. zákoníku, neboť trestný čin pytláctví v sobě tuto legalizaci zahrnuje, resp. je obsažena v jeho základní skutkové podstatě (§ 304 odst. 1).

3.5 Vývoj páchání pytláctví v ČR od roku 2016 do roku 2022

Níže je uvedena vypracovaná tabulka ohledně páchání trestného činu pytláctví na území České republiky od roku 2016 až do roku 2022 podle vyšších územích samosprávných celků, tedy krajů. Co se týče počtu spáchaných skutků uvedených na stránkách Policie České republiky nelze jednoznačně vycházet, neboť věřím, že ne všechny trestné činy pytláctví byly spolehlivě zjištěny a tedy nemohou být začleněny do statistik.

---

⁴⁸ Myslivost - Odpovědnost za škody způsobené zvěří – základní principy platné právní úpravy. Myslivost - Home [online]. [cit. 16.1.2023]. Dostupné z: <https://www.myslivost.cz/Casopis-Myslivost/Myslivost/2014/Listopad-2014/Odpovednost-za-skody-zpusobene-zveri-zakladni-pr>

⁴⁹ MITÁŠOVÁ, Barbora. Škoda způsobená pytláctvím. Právní rozhledy, 2022, č. 3, s. 101

Tabulka č. 1 – vývoj páchaní TČ pytláctví za období od roku 2016-2022

Rok	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	
Kraj								Celkem za 7 let
Praha	1	0	1	0	0	0	0	2
Středočeský	16	8	11	9	9	9	6	68
Jihočeský	7	3	9	5	6	7	8	45
Plzeňský	5	3	8	3	6	10	9	44
Ústecký	5	7	3	1	8	4	2	30
Královéhradecký	3	7	1	1	0	0	3	15
Jihomoravský	12	4	10	6	5	5	7	49
Moravskoslezský	9	3	3	8	8	6	4	41
Olomoucký	10	4	2	1	1	2	3	23
Zlínský	0	2	6	3	1	2	1	15
Vysočina	1	4	9	1	6	2	3	26
Pardubický	3	1	3	5	1	4	0	17
Liberecký	8	7	4	3	1	1	3	27
Karlovarský	3	2	0	4	2	2	4	17
Celkem	83	55	70	50	54	54	53	

Zdroj: <https://www.policie.cz/statistiky-kriminalita.aspx>

Výše uvedená tabulka nám ukazuje vývoj páchaní trestného činu pytláctví. V roce 2016 bylo spácháno nejvíce trestných činů pytláctví (v rámci tabulky) a nejvíce bylo pácháno pytláctví ve Středočeském kraji s počtem 16. V dalším roce, tj. 2017 se nám celková kriminalita snižuje už „jen“ na 55 a v roce 2018 zase stoupala, nicméně v dalších letech, tj. 2019 až 2022 se kriminalita pohybuje v rozmezí 50 až 54 skutky páchanými v České republice. Nejvíce zatíženým krajem na tento trestný čin je kraj Středočeský s 68 skutky, následuje kraj Jihomoravský se 49 skutky a na třetím místě je kraj Jihočeský se 45 skutky.

Pytláctví je závažným trestným činem a je třeba jej postihovat. Zvěř a ryby, jakožto i přírodní a jiné bohatství je právně chráněno i na té nejvyšší úrovni a tedy na úrovni ústavního zákona. V Ústavě České republiky, v její preambuli se uvádí, že: „*My občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezku (...) odhodláni společně střežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní, hmotné a duchovní bohatství (...)*“, dále pak článek 7 Ústavy, ve kterém se uvádí, že: „*Stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství*“.

4 Skutkové podstaty přestupků podle zákona o myslivosti

Zákon o myslivosti sám upravuje ustanovení, ve kterých uvádí skutkové podstaty přestupků. Přestupky jsou upraveny v části osmé, ustanovení § 63 až 64a. Zde jsou uvedeny přestupky fyzických osob, přestupky právnických a

podnikajících fyzických osob a také společná ustanovení k přestupkům. Přestupky čistě spočívající k pytláctví v rámci zákona o myslivosti jsou uvedeny v ustanovení § 63 odst. 1 písm. b) v první větě a také v ustanovení § 63 odst. 2. Jak jsem psal již v úvodu, rozebereme si veškeré přestupky, které zákon o myslivosti upravuje, i když přímo s přestupkem pytláctví nesouvisejí, ale je myslím na místě, aby zde zazněly.

Jedná se o níže uvedené skutkové podstaty:

Ustanovení § 63 odstavce 1 písm. a) stanoví, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní nebo poruší některou z povinností stanovou v § 9 odstavci 1 nebo 3 anebo v § 10 odstavci 2 nebo 3 nebo nesplní opatření uložené podle § 61 odstavce 3.

Povinnostmi uvedenými v § 9 odstavci 1 rozumíme takové povinnosti, které jsou založeny na obecném zákazu určitých činností, které narušují životní prostředí samotných zvířat a jejich klid.⁵⁰ Povinnostmi, které jsou zde na mysli je plašení zvěře, a to jakýmkoli způsobem. Dalším zákazem je rušení zvěře při hnízdění a kladení mláďat, které se jeví jako obzvlášť důležitým zákazem kvůli rozmnožování zvěře. Problematické je zejména pravidlo o zákazu rušení zvěře, protože zatímco lov a plašení zvěře provádějí myslivci nebo samotní vlastníci pozemků, rušení zvěře provádí velké množství návštěvníků přírody, a to zejména na jaře a v létě, kdy zvěř potřebuje největší klid. Ve spojení s odvětvím cestovního ruchu a chováním návštěvníků v přírodě se problém prohlubuje. V jistých případech se zákazy neuplatní, neboť by nebylo možno lovit zvěř nebo hospodařit na pozemcích v honitbě.⁵¹

Ustanovení § 9 odstavce 3 souvisí s odstavcem 1 a v praxi je velice užitečným. Orgány státní správy myslivosti, v době hnízdění, kladení a odchovu mláďat, nebo pro provádění lovů, jsou oprávněny v návrhovém správním řízení, po domluvě s orgány ochrany přírody ve smyslu ust. § 66 rozhodnout o tom, že se omezí či dokonce zakáže vstup do honitby nebo do jejich některých částí. Můžou také zakázat provozovat určité činnosti v rámci celé honitby, popřípadě v

---

⁵⁰ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 37.

⁵¹ tamtéž, s. 37

jejich částech. Uvedené zákazy slouží jak k ochraně zvěře, tak ale i k ochraně a bezpečí lidí, zejména když je v honitbách prováděn lov.⁵²

Nejvyšší správní soud se ve svém rozsudku ze dne 7.1.2022, pod čj. 5 As 412/2020-64 vyjadřuje k ustavení § 9 odstavce 3, kdy stanovuje, že „*Orgán státní správy myslivosti nemůže opatřením obecné povahy podle § 9 odst. 3 zákona č. 49/2001 Sb., o myslivosti, zakázat vstup do honitby plošně na dobu neurčitou; takový absolutní zákaz je v přímém rozporu s právem na volný průchod krajinou (§ 63 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny). příp. obecným užíváním lesů (§ 19 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích)*“.⁵³

Dobou hnízdění je doba mezi 1. 4. až 30. 6. Takto vymezená doba hnízdění a líhnutí mláďat je pro některé druhy zvěře nedostatečná a tedy časové období je přesahováno.⁵⁴

Povinnostmi uvedenými v § 10 odstavci 2 rozumíme takové povinnosti, aby se zamezilo zraňování nebo usmrcování zvěře v souvislosti s obhospodařováním pozemků, jejich ohrazování při pastvě a podobně.

Vlastníci pozemků či nájemci pozemků musí předcházet škodám, které jsou způsobovány na zvěři. Obhospodařování jejich pozemků se střetává se samotnými zájmy zvěře žijící v přírodě, a při současném tempu modernizace strojů se toto jeví jako dosti problematické. Při ohrazování pastvin je třeba dbát takových prostředků, aby se zamezilo zranění či usmrcení zvěře (ostnatý drát může způsobit zranění či smrt, kdežto pastevní ohradníky nejsou nebezpečné).⁵⁵

Vlastníci a nájemci pozemků musí též dodržovat povinnosti, které stanovují jiné právní předpisy (zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, vyhláška č. 40/1997 Sb., kterou se stanoví podrobnosti zabezpečení ochrany včel, zvěře a ryb při používání přípravků na ochranu rostlin, ale i jiných), kterými je zvěř chráněna. V případě porušení některého z právních předpisů

---

⁵² PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 39

⁵³ rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2022, čj. 5 As 412/2020-64.

⁵⁴ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 39

⁵⁵ tamtéž, s. 41

může být ten, kdo právní předpis poruší, postížen podle vícero právních předpisů.⁵⁶

Ustanovení § 10 odstavce 3 písm. a) stanovuje, že k zabránění škodám, které jsou způsobovány na zvěři, při obhospodařování honebních pozemků, jsou povinni „*vlastníci, popřípadě nájemci honebních pozemků oznámit s předstihem uživateli honitby dobu a místo provádění zemědělských prací v noční době, kosení pícnin a použití chemických přípravků na ochranu rostlin*“.

U tohoto ustanovení je problematický časový údaj, který je zde vymezen „s předstihem“. Není zde konkrétní údaj o tom, o jaký časový předstih by se mělo jednat. Je pochopitelné, že k oznamovací povinnosti musí dojít před samotným prováděním prací, ale není vymezeno, jak dlouho předtím a to se jeví jako dosti problematické vůči ochraně zvěře, která se na pozemku, kde má docházet k jeho obhospodařování, může nacházet.⁵⁷

Ustanovení § 10 odstavce 3 písm. b) stanovuje, že k zabránění škodám, které jsou způsobovány na zvěři, při obhospodařování honebních pozemků, jsou povinni „*provozovatelé mechanizačních prostředků na kosení pícnin používat účinných plašičů zvěře, a pokud je to možné, provádět sklizňové práce tak, aby zvěř byla vytlačována od středu sklizeného pozemku k jeho okrajům*“.

Výraz „pokud je to možné“ je třeba chápat ke tvaru území, na kterém mají být práce prováděny. Nevztahuje se tedy k času jako takovému. V případě, že sklizení pozemku od krajů směrem do středu zabere méně času, než od středu směrem ke krajům, je třeba postupovat od středu směrem ke krajům.⁵⁸

Ustanovení § 10 odstavce 3 písm. c) stanovuje, že k zabránění škodám, které jsou způsobovány na zvěři, při obhospodařování honebních pozemků, jsou povinni „*provozovatelé silážních jam a krechtů*⁵⁹ *provádět opatření proti nežádoucímu přístupu zvěře*“.

---

⁵⁶ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 41

⁵⁷ tamtéž, s. 42

⁵⁸ tamtéž, s. 42

⁵⁹ krecht - jáma na uskladnění

Toto vymezení je snadno pochopitelné a nečiní podle mého obtíže. Je zde na mysli, aby se zamezilo přístupu zvěře k silážním jámám a krechtům, a to z důvodu, aby nedošlo k poranění či usmrcení zvěře.

Opatření uvedené v ustanovení § 61 odstavce 3 rozumíme takové opatření, kterým „orgány státní správy myslivosti ukládají rozhodnutím opatření k odstranění zjištěných nedostatků a opatření ke zlepšení; jsou oprávněny v případě nutnosti rozhodnout o omezení užívání honitby do doby odstranění nedostatků nebo jejich příčin“.

Ustanovení § 61 se zabývá dozorem v myslivosti. Dozor je chápán jako státní kontrola ve smyslu zákona číslo 255/2012 Sb., o kontrole. Při výkonu dozоровé činnosti orgány státní správy myslivosti postupují podle zákona o kontrole a podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.⁶⁰

Za přestupky podle písmene a) lze uložit pokutu do výše 10 000,- Kč.

Ustanovení § 63 odstavce 1 písm. b) stanoví, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 48a neoprávněně loví zvěř nebo nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 5 odstavci 2, § 9 odstavci 2, § 10 odstavci 1 nebo § 14 odstavci 1 písm. a) až d).

Neoprávněným lovem zvěře ve smyslu ust. § 48a rozumíme způsob lovu bez povinných náležitostí, které jsou stanoveny v ustanovení § 46. Neoprávněný lov zvěře je zakázán.

Ustanovení § 46 stanovuje povolenky k lovu ve třech odstavcích. Odstavec 1 nám vymezuje, že ten, kdo loví zvěř nebo usmrcuje jiného živočicha, musí mít u sebe lovecký lístek, povolenku k lovu a potvrzení o povinném pojištění; při lovu nebo usmrcování se zbraní těž zbrojní průkaz a průkaz zbraně a při lovu nebo usmrcování s loveckým dravcem jeho evidenční kartu. Uvedené průkazy je povinen ten, kdo loví zvěř, předložit na požádání orgánu policie České republiky, orgánu státní správy myslivosti, mysliveckému hospodáři a myslivecké strážci příslušné honitby.

---

⁶⁰ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 42

Doklady slouží k individuální identifikaci lovce, popřípadě dravce či loveckého psa sloužícího k dohledávce zvěře (§ 43). Důležitým dokladem je také bezesporu doklad o povinném pojištění za škodu způsobenou lovem tzv. odpovědnostní pojištění, který musí mít lovcí u sebe; to neplatí v případě, že lovcí jsou členy myslivecké organizace, které mají hromadné pojistné smlouvy. V takovémto případě musí mít lovec potvrzení o zaplacení v členském průkazu a tento průkaz musí mít u sebe. V případě, že by lovec způsobil nějakou škodu a neměl by zaplacené pojištění, je možné, že škoda, či jiná újma, příkladem újma na zdraví člověka, po něm může být vymáhána.⁶¹

Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 2. 7. 2003, čj. 5 Tdo 694/2003 s odkazem na rozsudek Okresního soudu v Prachaticích ze dne 15. 10. 2002, čj. 4 T 400/2000, potvrdil rozsudek Okresního soudu v případě uznání viny ze spáchání trestného činu ublížení na zdraví a to tím, že při naháňce (způsob lovu) na černou zvěř vystřelil střelec a zasáhl tak jiného účastníka lovu, který následně na poranění zemřel. Ke střelnému zranění došlo proto, že střelec nezůstal stát na místě určeném mu pro leč závodčím a popošel na jinou pozici, v důsledku čehož došlo ke změně jeho pozice vůči poškozenému, který stál na určeném místě a že v rozporu s mysliveckými pravidly a zákonem stanovenými zásadami o bezpečnosti při používání loveckých zbraní do leče střílel.⁶²

Druhý odstavec stanovuje vydávání a podepisování povolenek k lovu, které k tomu účelu byly pořízeny a jejich výjimky, kterou je hromadná povolenka k lovu. Dále stanovuje povinnost vést evidenci vydaných povolenek včetně jejich vzorů a jejich archivaci nejméně 3 roky od skončení platnosti.

Vydávání a podepisování povolenek k lovu přísluší uživateli honitby. Myslivecký hospodář spolupodepisuje, jak je uvedeno v ustanovení § 35 odstavci 4 písm. a), úkony týkající se mysliveckého hospodaření (např. návrh plánu mysliveckého hospodaření a statistický výkaz o stavu honitby). Z ustanovení § 35 odst. 4 písm. a) byla při projednávání návrhu zákona vypuštěna povolenka k lovu. Vzor povolenky k lovu, uvedený v příloze 11

---

⁶¹ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 190.

⁶² Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 7. 2003, čj. 5 Tdo 694/2003; rozsudek Okresního soudu v Prachaticích ze dne 15. 10. 2002, čj. 4 T 400/2000

vyhlášky č. 244/2002 Sb., k provedení zákona o myslivosti, má na přední straně kolonku sloužící pro podpis uživatele honitby, na opačné straně pak kolonku, která slouží pro podpis mysliveckého hospodáře. V praxi stále spolupodepisuje povolenku k lovu i myslivecký hospodář. Uživatel honitby určí na povolenku k lovu, kdo je k lovu oprávněn a myslivecký hospodář pak určí, jaký druh zvěře, v jakém počtu, případně jakého pohlaví a jaké věkové třídy může osoba určená v povolenku k lovu lovit.⁶³

Vedení evidence vydávaných povolenek představuje databázi údajů, jež se do povolenek vypisují. Není zde povinnost vyhotovovat a archivovat povolenky v opisech, nebo je po skončení platnosti povolenky vybírat, postačí pouze vedení databáze vydaných povolenek dle jejich držitelů a evidenčních čísel. Dále je nutné mít vzory povolenek k lovu, neboť se mohou lišit v různých honitbách. Vyhláška č. 244/2002 Sb., stanovuje povinné údaje, které povolenka k lovu musí obsahovat, zbytek je na uvážení uživatele honitby. Hromadné povolenky k lovu se samozřejmě také zakládají, a to v originále po skončení lovu.⁶⁴

Povolenku k lovu ve třetím odstavci může uživatel honitby vydat k usmrcování živočichů, kteří vyžadují regulaci a umožnění usmrcování těchto živočichů i jiným osobám, které jsou oprávněny podle tohoto zákona než myslivecké strážní a mysliveckému hospodáři. Druhy živočichů, kteří vyžadují regulaci, stanovuje vyhláška č. 454/2012 Sb., o stanovení druhů živočichů vyžadujících regulaci. Mezi tyto druhy živočichů patří husice nilská, mýval severní, norek americký, nutrie říční, psík mývalovitý a ondatra pižmová.⁶⁵

Dalším jednáním, které zákonodárce označil za přeštek, je uvedeno v ustanovení § 5 odstavci 2, že vypouštění zvěře do honitby může jen držitel honitby. Jiná osoba může vypouštět zvěř jen s jeho souhlasem. Další podmínkou pro vypouštění zvěře do honitby je podmíněno souhlasem orgánů státní správy myslivosti, lesů a ochrany přírody pro danou honitbu, nejedná-li se o vypouštění zvěře po udělení výjimky podle § 5 odstavce 1 písm. c) nebo po vydání povolení

---

⁶³ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 191.

⁶⁴ tamtéž, s. 192.

⁶⁵ Vyhláška č. 454/2012 Sb., o stanovení druhů živočichů vyžadujících regulaci.

dle § 5 odstavce 1 písm. d) nebo po povolení vydaném při dovozu zvěře anebo ze zavedených intenzivních chovů zvěře.

Každá fyzická nebo právnická osoba musí mít souhlas k vypouštění zvěře do honitby. Co se týče souhlasu orgánu státní správy myslivosti, který rozhoduje o vypouštění zvěře do honitby, je třeba vždy po dohodě s orgánem ochrany přírody. Zde je nutný souhlas jako vyšší forma spoluúčasti. Dále je nutný také souhlas orgánu státní správy lesů. Zazvěřování podléhá souhlasu orgánů.⁶⁶

Intenzivní chov zvěře je uveden v zákoně o myslivosti v ustanovení § 18 odstavci 5, kde to je spojeno s uznáním obory. Slovem „zavedený“ je poukazováno kupříkladu na zvěř, která je chovaná v oboře a není tedy zvěří z intenzivního chovu. K jejímu vypouštění do jiné honitby je třeba souhlasu orgánů státní správy.⁶⁷

Ustanovení § 9 odstavce 2 zakazuje poškozovat nebo ničit slaniska, napajedla, zařízení pro příkrmování, pozorování a lov zvěře a další myslivecká zařízení. K vybudování a umístění zařízení je třeba předchozího souhlasu vlastníka honebních pozemků. V případě, že žádný z vlastníků honebních pozemků v honitbě souhlas nedá, rozhodne o umístění slaniska, napajedla nebo zařízení pro příkrmování zvěře orgán státní správy myslivosti. Ustanovení zvláštních právních předpisů (zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu) tím nejsou dotčena.

V případě, že žádný z vlastníků honitby nedá souhlas s umístěním zařízení pro pozorování a lov zvěře a další myslivecká zařízení, neopravňuje to orgán státní správy myslivosti, aby zde dal souhlas on. Souhlas orgánu státní správy myslivosti, jak je uvedeno výše, se vztahuje pouze na slaniska, napajedla a zařízení pro příkrmování.

Umístění mysliveckých zařízení, resp. jejich užívání je placeno v nájemném z honitby, popřípadě v náhradě za přičlenění honebních pozemků. Vlastník honebních pozemků nemůže při udělování souhlasu žádat úplatu. Po

---

⁶⁶ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 25-26.

⁶⁷ tamtéž, s. 27.

udělení souhlasu je vlastník povinen strpět stavbu mysliveckého zařízení na pozemku.

Na náhradu podle ustanovení § 30 nelze nahlížet jako na náhradu za všechny zásahy do práva vlastnického, ale jako kompenzaci za to, že na pozemku bude bez vlastníka vykonáváno právo myslivosti.⁶⁸

Dalším přestupkem je nesplnění povinností podle § 10 odstavce 1, kterým je míněn zákaz vlastníkům domácích zvířat, ale také zvířat ze zájmových chovů a zvířat z farmových chovů zvěře, nechat je volně pobíhat v honitbě mimo vliv svého majitele nebo vedoucího.

Smyslem ustanovení je ochrana bezpečnosti zvěře, ale také rovněž ochrana jejich genofondu před křížením s domácími zvířaty, ale jde i o ochranu lidí, před uniklými zvířaty. V případě, že se v honitbě zvířata pohybují, mohou myslivecká stráž a myslivecký hospodář na základě zákona, při dodržení stanovených podmínek, tyto usmrcovat. Na účelových komunikacích v honitbě je volné pobíhání také zakázáno.⁶⁹

Podezřelá byla uznána vinou, že v honitbě, se svým psem plemene pyrenejský horský, nezabezpečila a nechala volně tohoto psa pobíhat, přičemž její pes napadl psa jiného, kterého měl majitel na vodítku a následně pes napadl i majitele napadeného psa, a to vše v důsledku volného pobíhání psa v honitbě, přičemž majiteli napadeného psa ukousl článek prstu levé ruky. Nejvyšší správní soud konstatoval, že podezřelá si nepočínala, tak, jak ji mimo jiné ukládá zákon o myslivosti, konkrétně ustanovení § 10 odstavce 1 a její kasační stížnost zamítl.⁷⁰

Povinnosti uvedeny v ustanovení § 14 jsou takové, které dávají oprávnění myslivecké stráži, a tudíž tedy ukládají povinnosti osobám nacházejících se v honitbách.

Dle ustanovení § 14 odstavce 1 písm. a) až d) je myslivecká stráž oprávněna od osob, které jsou v honitbě se střelnou zbraní nebo jinou loveckou

---

⁶⁸ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 3. 2021, čj. 28 Cdo 185/2021.

⁶⁹ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 40-41.

⁷⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2007, čj. 2 As 30/2007-56.

výstrojí, požadovat předepsané doklady k lovu (zbrojní průkaz, průkaz zbraně, lovecký lístek, povolení k lovu a potvrzení o povinném pojištění, případně jiného průkazu, kterým lze prokázat identifikaci osoby, která má být identifikována). Dále je myslivecká stráž v honitbě oprávněna zastavit a prohlížet na účelových komunikacích dopravní prostředky, a to včetně kontroly zavazadel, je-li zde důvodné podezření, že přepravují nebo obsahují neoprávněně ulovenou zvěř a za tímto účelem požadovat předložení dokladů o nabytí zvěře. Myslivecká stráž dále může zadržet osoby, které přistihne v honitbě při neoprávněném lovu nebo při jiné činnosti zakázané tímto zákonem (zákon o myslivosti); dále může zadržet osobu, kterou přistihne v honitbě se zakázanou loveckou výzbrojí nebo se střelnou zbraní, pokud nejde o osobu, která zbraň držet může. Po zadržení musí ihned informovat a přivolat orgán Policie České republiky. V případě zjištění, že osoba drží zbraň či zakázanou loveckou výstroj (viz výše), může myslivecká stráž tyto věci osobě odebrat. Dále může odejmout chycenou, ulovenou nebo přepravovanou zvěř, loveckého psa a fretku a vykázat je z honitby. O odejmutí věci musí sepsat úřední záznam a osobě, již věc odebral vydat kopii. Odňaté střelné zbraně nebo zakázanou loveckou výstroj musí myslivecká stráž neprodleně odevzdat orgánu policie. Osoby jsou povinny výzvám vyhovět a jsou také povinny strpět úkony, které směřují vůči jejich osobám.

Jinou loveckou výstrojí může být kopí, kuše, luk, tesáky, oka apod. Kontrola dopravních prostředků a zavazadel v honitbě je oprávnění myslivecké stráže a je chápáno nejen ve smyslu s honebními pozemky, ale i s pozemky nehonebními, které jsou v jejím obvodu, avšak pokud nejde o oplocené pozemky nebo o pozemky, do kterých je vstup podmíněn na zvláštní povolení. Silnice procházející honitbou či zastavěné území obce v honitbě nelze chápat jako součást honitby. Zakázaná činnost nastane i v případě, že osoba (myslivec), která nemá povolení k lovu pro tu danou honitbu a prochází honitbou se zbraní, a to i v případě, že není nabitá. Toto se vztahuje i na neoplocené nehonební pozemky. Na průchod honitbou musí být vydána dohoda uživatelů sousedních honiteb, kterou jsou pak vázáni i členové myslivecké stráže.

Myslivecká stráž nesmí odebírat doklady. Lovecký pes nebo fretka, kteří byli odebráni, se odevzdávají uživateli honitby.⁷¹

Veřejné stráže jsou oprávněny zjišťovat totožnost. Činí tak v případě zjištění porušení právních předpisů. Myslivecká stráž smí požadovat předložení zbrojního průkazu, povolenky k lovu či jiného dokladu (lze tím prokázat jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu) a loveckého lístku od každé osoby, která v honitbě má střelnou zbraň nebo jinou loveckou výstroj, bez ohledu na to, zda se osoba dopustila porušení povinností, které ukládá § 14 zákona o myslivosti. Mezi veřejné stráže lze dále zařadit lesní stráž, rybářskou stráž a stráž ochrany přírody.⁷²

Za přestupky podle § 63 odstavce 1 písm. b) lze uložit pokutu až do výše 30 000,- Kč. Dále lze za tyto přestupky uložit zákaz činnosti do 2 let. Přestupky se zapisují do evidence přestupků, která je vedena Rejstříkem trestů. Jestliže byl přestupek, který se zapisuje do evidence přestupků, udělen mysliveckou stráží, zapíše jej do evidence orgán státní správy myslivosti, který mysliveckou stráž ustanovil. Myslivecká stráž je povinna sdělit údaje o uložené pokutě do pěti dnů ode dne uložení pokuty.

Ustanovení § 63 odstavce 2 stanoví, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako držitel loveckého lístku poruší některé pravidlo lovu podle § 41 až 45 nebo § 49 odstavce 1.

Ustanovení § 41 odstavce 1 upravuje povolení lovu zvěře a usmrcování jiných živočichů na nehonebních pozemcích. Zákon zde hovoří o jednorázové potřebě omezit či trvale regulovat stavy některých druhů zvěře, nebo i jiných živočichů (kupříkladu holubů ve městě), povoluje lov zvěře nebo usmrcování jiných živočichů na žádost jejich vlastníků nebo nájemců anebo z vlastního podnětu orgán státní správy myslivosti. Lov může být povolen i mimo dobu lovu. Orgán státní správy myslivosti pověřuje uživatele honitby, v jejímž obvodu jsou pozemky nehonební, popřípadě uživatele nejbližší honitby, kterému patří ulovená zvěř. V případě, že v katastrálních územích není žádný nehonební

⁷¹ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 56-57.

⁷² MATES, Pavel. Zjišťování totožnosti ve správním právu. *Právní rozhledy*, 2002, č. 12, s. 607 - 609

pozemek, jsou lovem pověřeny osoby, které mají lovecký lístek (ulovená zvěř patří těmto osobám – není-li jejich držení upraveno v zákoně o ochraně přírody a krajiny nebo rozhodnutím vydaným na takovém základě. V pověření orgán stanoví podmínky pro provedení lovu nebo usmrcení, určí denní dobu, zásady vzájemné koordinace postupu osob, nebo omezení vstupu na veřejná, ale i neveřejná pohřebiště nebo do zahrádkářských nebo chatových osad. Jestliže se jedná o nehonební pozemky, které za ně byly prohlášené orgánem státní správy myslivosti z bezpečnostních či vojenských důvodů, provádí na těchto pozemcích lov organizace v oboru působnosti Ministerstva obrany.

Důvodová zpráva uvádí, že je doplněna možnost vydat povolení lovu zvěře nebo usmrcení jiného živočicha na nehonebních pozemcích na základě podnětů veterinárního orgánu či orgánu ochrany přírody.⁷³

Pověření se udělí lovcovi s loveckým lístkem. V případě, že bude lov prováděn odstřelem, tak u sebe musí mít lovec i zbrojní průkaz. Pověření je udělováno jen v části katastru obce, kde není žádný honební pozemek (vnitřní území obce). Pověření je udělováno k odstřelení zdivočelých holubů, králíků nebo i k lovu černé zvěře, která se stahuje do měst. Pověření je vydáváno pro určitou konkrétní osobu, na konkrétní pozemky a na konkrétní časový úsek. Zvěř, která byla v těchto případech ulovena, patří lovcovi. Pověření vydává orgán státní správy myslivosti. Pověření se nemusí vydávat, jestliže nedochází k lovu, ale pouze k plašení zvěře (například na letištích pomocí loveckých dravců).⁷⁴

Odstavec 2 stanoví, že v případě, že lov podle odstavce 1 není prováděn podle stanoveného pověření, pověří orgán státní správy myslivosti provádění lovu nebo usmrcování jinému uživateli honitby, nebo jiné osobě, která má lovecký lístek.

V případě regulace invazivních nepůvodních druhů, respektive živočichů, kteří nejsou zvěří, lze použít i jiný zákonný postup k jejich odstranění, izolaci či regulaci, a ne tedy postup podle zákona o myslivosti. Lze užít zákona na

---

⁷³ Důvodová zpráva k zákonu č. 364/2021., kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací předpisů Evropské unie v oblasti invazivních druhů (zvláštní část, zákon o myslivosti, k bodu 10).

⁷⁴ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 168.

ochranu zvířat proti týrání a veterinárních předpisů, ale také zákon o ochraně přírody a krajiny v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014.⁷⁵

Poslední, tj. 3 odstavec stanovuje, že osoby pověřené k lovu na nehonebních pozemcích, mohou vstupovat na pozemky s loveckou zbraní, loveckým psem či dravcem po předchozím souhlasu vlastníka či nájemce nehonebních pozemků.

Ustanovení § 42 upravuje dobu lovu a jeho podmínky. Lze lovit zvěř, která není hájena dle ustanovení § 2 písm. c), ve stanovené době lovu. Orgán ochrany přírody může stanovit opatření k regulaci nepůvodních druhů či kříženců⁷⁶, nebo může povolit usmrcování jiných živočichů, kteří nejsou zvěří. Lov může za stanovených podmínek provádět oprávněná osoba podle zákona o myslivosti.⁷⁷ Vyhláškou jsou stanoveny doby lovu jednotlivých druhů zvěře a bližší podmínky pro provádění lovu.⁷⁸

Pojmem „zvěř, která není hájena“ je myšlena taková zvěř, která je zvláště chráněna podle mezinárodních smluv či vnitrostátních předpisů o ochraně přírody a její lov je tedy možný jen po povolení výjimky orgánů ochrany přírody.⁷⁹ Dobu hájení nelze ztotožňovat s dobou, kdy se zvěř neloví.⁸⁰ V případě, kdy se zvěř neloví, musíme chápat tak, že není ve vyhlášce povolen její lov.

Ustanovení § 43 se zabývá dohledávkou zvěře a je dále rozčleněn do 3 odstavců.

Odstavec 1 ukládá povinnost uživateli honitby, aby zajistil sledování a dohledání zvěře, která je postřelená nebo jiným způsobem poraněná, dále která

---

⁷⁵ Důvodová zpráva k zákonu č. 364/2021., kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací předpisů Evropské unie v oblasti invazivních druhů (zvláštní část, zákon o myslivosti, k bodu 12).

⁷⁶ Zákon České národní rady o ochraně přírody a krajiny č. 114/1992 Sb., § 5 odstavec 5 až 10

⁷⁷ Sdělení odboru legislativního a odboru zvláště chráněných částí přírody k problematice rozhodování orgánů ochrany přírody o odlovu živočichů, kteří nejsou zvěří, podle § 42 odst. 1 zákona o myslivosti č. 16/2008/s VěMŽP ve znění účinném od 31. 10. 2008.

⁷⁸ Vyhláška Ministerstva zemědělství o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu č. 245/2002 Sb.

⁷⁹ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 9.

⁸⁰ tamtéž, s. 170.

přeběhne nebo přeletí do cizí honitby nebo na nehonební pozemky. Při uvedené činnosti je uživatel honitby oprávněn použít loveckého psa.

Provedení dohledávky se nemusí osobně účastnit myslivecký hospodář, neboť povinnost uložená zákonem se vztahuje k uživateli honitby. Právní úprava dříve rozeznávala dosled (spárkaté zvěře) a dohledávku (drobné zvěře). Současné znění zákona tyto pojmy spojilo v jeden a to dohledávku, nicméně zákon stejně oba pojmy používá v prvním odstavci, když píše o sledování a dohledání zvěře. Dále je třeba zmínit, že dohledávka samotná není lovem. Z tohoto důvodu nesmí být dán povel loveckému psu, aby přinesl zdravou zvěř.⁸¹

Odstavec 2 dává oprávnění osobám provádějícím dohledávku zvěře, v nezbytné míře vstupovat s loveckou zbraní, ale i loveckým psem na pozemky cizí honitby, ale také na neoplocené nehonební pozemky. Mohou takto učinit po předchozím vyrozumění uživatele cizí honitby, vlastníka, nebo nájemce nehonebních pozemků. Uživatelé cizí honitby, vlastník nebo nájemce nehonebních pozemků se mohou dohledávky zvěře účastnit a mají povinnost samotné provedení dohledávky umožnit. V případě, že se bude dohledávka konat na oploceném nehonebním pozemku, je možné tuto dohledávku provést jen po souhlasu jeho vlastníka nebo nájemce.

V prvním případě, že bude dohledávka prováděna a není-li dosažitelný nikdo, kdo by o dohledávce vyrozumění přijal, dohledávka se provede. V tomto případě je třeba zanechat v poštovní schránce vyrozumění nebo se zajistí jiný doklad, kde bude pokus o vyrozumění. Dohledaná zvěř patří tomu uživateli honitby, který provedl dohledávku. Ve druhém případě je nutný souhlas vlastníka nebo nájemce oploceného nehonebního pozemku ke vstupu na jejich pozemek. Vyrozumění v tomto případě není dostatečné a je vyžadován souhlas. V případě vyslovení souhlasu je předpoklad, že se dohledávky vlastník nebo nájemce účastní. V opačném případě, a to, že by vlastník či nájemce souhlas neudělil, je povinen provést dohledávku zvěře sám a předat jí uživateli honitby a kdyby se tak nestalo, došlo by k rozporu se zákonem o myslivosti, konkrétně ustanovení § 8 odstavce 2 (nezraňovat zvěř), nebo by mohla hrozit kolize se zákonem na

---

⁸¹ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 173-174.

ochranu zvířat proti týrání. Za škodu, která by byla při dohledávce v cizí honitbě, nebo na nehonebním pozemku způsobena, odpovídá uživatel honitby, který prováděl dohledávku zvěře.⁸²

Odstavec 3 upravuje, komu patří dohledaná zvěř. Zvěř patří uživateli honitby, ze které přeběhla nebo přeletěla. Mrtvá zvěř, která byla nalezena na nehonebních pozemcích, patří uživateli nejbližší honitby. V případě nalezení mrtvé zvěře je uživatel honitby povinen postupovat podle veterinárních předpisů.

Ustanovení § 44 upravuje používání loveckých psů a loveckých dravců a je členěn do 3 odstavců.

Odstavec 1 uvádí, že uživatel honitby je povinen držet a v honitbě používat lovecké psy. Musí jít o psa loveckého plemene, který je uznán Mezinárodní kynologickou federací. Lovecký pes musí mít průkaz původu a musí složit zkoušku z výkonu. Potvrzení o vykonané zkoušce, které je vystaveno jejím pořadatelem, je veřejnou listinou.

Ve výše uvedeném případě neznamena, že psi musí být ve vlastnictví uživatele honitby. Může se jednat o psy jeho zaměstnanců, loveckých hostů, členů spolku, kterým se zpravidla vyplácí příspěvek za chov a vedení psů. Evidence psů se vede odděleně pro psy započítané do minimálního předepsaného počtu na honitbu a pro psy ostatní. Do evidence se zapisuje zápis přírůstků, škrtání úbytků, vytváření mezisoučtu a součtů. U psa je uvedeno jeho jméno, plemeno, pohlaví, rok narození, číslo zápisu do knihy, datum a druh složených zkoušek z výkonu, ale také jméno, příjmení a adresa vlastníka psa, popřípadě jeho držitele.⁸³

Odstavec 2 se zabývá loveckými dravci. Rozumí se jimi dravci chovaní k sokolnickému využití. Orgán státní správy myslivosti povoluje použití loveckých dravců v sokolnictví. Samotné držení a chov loveckých dravců je možné jen s povolením podle platných předpisů o ochraně přírody a současně za podmínek, které tam jsou uvedeny. Držitel loveckého dravce musí mít složeny sokolnické zkoušky a také musí být držitel dravce členem sokolnické organizace.

---

⁸² PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 174-175.

⁸³ tamtéž, s. 177-178.

Povolení k používání loveckých dravců v sokolnictví vydává orgán státní správy myslivosti podle ustanovení § 66 po dohodě s orgánem ochrany přírody. Orgánem státní správy myslivosti je krajský úřad, který rozhoduje ve správním řízení.⁸⁴

Odstavec 3 odkazuje na vyhlášku, kterou se stanoví bližší pokyny o používání loveckých psů a dravců.⁸⁵

Ustanovení § 45 upravuje zakázané způsoby lovu a opět je ustanovení členěno do 3 odstavců.

Odstavec 1 ukládá, že lov zvěře musí být prováděn jen způsoby, které odpovídají mysliveckým zásadám, zásadám ochrany přírody a zásadám ochrany zvířat proti týrání a že se zakazuje lov určitými způsoby, které jsou zde vyjmenovány v písmenech a) až w).

Dle písmene a) je zakázáno *chytat zvěř do ok, na lep, do želez, do jestřábích košů, tluček a nášlapných pastí a pomocí háčků*. Sklopce⁸⁶ v zakázaných způsobech lovu nejsou uvedeny, neboť se past spustí uchopením návnady, a nejedná se tedy o zakázaný způsob lovu. Zakázanými způsoby lovu jsou takové, které se spustí nášlapem na prkénko. V České republice se některá uvedená zařízení nepoužívají, ale vyskytují se v mezinárodních úmluvách (kupříkladu lov pomocí háčků).⁸⁷

Dle písmene b) je zakázáno *lovit zvěř způsobem, jímž se zbytečně trýzní, trávit zvěř jedem nebo ji usmrcovat plynem*. Plynem se rozumí i kouř. Vykuřování zakazuje kupříkladu směrnice o ochraně stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.⁸⁸ Případy trýznění jsou uvedeny v ustanovení § 14 zákona na ochranu zvířat proti týrání. U postřelené nebo poraněné zvěře není

---

⁸⁴ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 178.

⁸⁵ Vyhláška Ministerstva zemědělství, kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (část třetí, hlava I – lovečtí dravci).

⁸⁶ Sklopce – lapací zařízení používané k odchytu škodné srstnaté zvěře.

⁸⁷ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 182.

⁸⁸ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. 5. 1992 o ochraně stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

tzv. záraz zakázán. Mezi zakázaný způsob lovu nepatří poštvání psa na zdravou zvěř, může jít o porušení mysliveckých tradic.⁸⁹

Dle písmene c) je zakázáno *lovit zvěř do sítí, pokud nejde o její odchyt za účelem zazvěřování nebo u zvěře pernaté o ornitologický výzkum.*

Dle písmene d) je zakázáno *lovit zvěř pernatou na výrovkách, lovit zvěř s pomocí živých živočichů jako návnad.* Lovem na výrovkách se myslí *lov dravců a krkavcovitých odstřelem za pomoci doma chovaného výra.*⁹⁰ Pokud se jedná o způsob lovu tzv. na výrovkách, je jedno, zdali se jedná o výra živého či mechanického. Lov prováděný lákáním i vnaďením s pomocí živých zvířat je zakázán. Používat živá zvířata jako lákadla zakazuje i předpis na ochranu zvířat proti týrání.⁹¹

Dle písmene e) je zakázáno *nahánět zvěř srnčí pomocí ohařů, ostatní zvěř spárkatou s pomocí psů v kohoutku vyšších než 55 cm.* K tomuto lze jen dodat, že anglický lov na lišku s koňmi a psy foxhoundy a parforsní hon, který je původem francouzský, jsou nepřípustné.⁹²

Dle písmene f) je zakázáno *lovit sluku vyháněním pomocí psa a plašením s honci.* Uvedení tohoto ustanovení je nadbytečné, neboť sluka je zvěří hájenou podle § 2 písm. c) zákona o myslivosti.

Dle písmene g) je zakázáno *lovit zvěř s pomocí elektrických zařízení schopných zabít nebo omráčit, zdrojů umělého osvětlení, zrcadel, zařízení pro osvětlení terče, zaměřovače zbraní konstruovaného na principu noktovizorů, reprodukční soustavy s hlasy zvěře, výbušnin.* Vzhledem k tomu, že v tomto ustanovení je uveden lov „s pomocí“, je tím myšlen nejen lov samotný, ale také nahánění, vyhledávání a lákání zvěře. Umělým osvětlením je myšlen laser, baterka umístěná na puškohledu, svítilny s různými barevnými filtry, laserový zaměřovač. Kolimátor není považován za světelný zdroj. Mezi zakázaný způsob

---

⁸⁹ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář.* Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 182-183.

⁹⁰ Zkoušky z myslivosti - Z historie lovu zvěře - výrovka, zradidla. Zkoušky z myslivosti - Vypracované otázky (odpovědi) pro zkoušky z myslivosti [online]. [cit. 31.1.2023]. Dostupné z: <https://www.myslivelycke-zkousky.cz/odpoved.php?sk=7&ur=C&ido=413>

⁹¹ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář.* Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 183.

⁹² tamtéž, s. 183.

k vábení zvěře nepatří použití vlastního hlasu lovce, popřípadě pomocí vábniček, řevnic a jiných prostředků.⁹³

Dle písmene h) je zakázáno *lovit zvěř s pomocí mechanismů pohybujících se po zemi, nad zemí nebo po vodě, pokud nejde o loď plovoucí rychlostí menší než 5 km za hodinu*. Zatím není znám případ lovu z prostředků, které se pohybují pod zemí. Mechanismem uvedeným v písmeni h) se nerozumí jen mechanizační prostředek, ale kupříkladu kolo, lanovka, balon, rogallo aj. Použitá formulace „s pomocí pohybujících se mechanismů“ zahrnuje i takové situace, kdy se mechanismus nepohybuje (střelba z vozidla, které se zastavilo).⁹⁴

Dle písmene i) je zakázáno *střílet zvěř jinou zbraní než loveckou (dlouhou palnou zbraní kulovou, brokovou nebo kombinovanou, určenou k loveckým účelům)*. Krátkými zbraněmi v České republice nelze lovit, a to ani pro ránu dostřelnou. Ke střílení zvěře je možné použít pouze zbraně palné. Zbraně založené na principu uvolnění vzduchové, plynové nebo mechanické energie, také zbraně paintballové, samostříly, kuše, luky a praky jsou zakázány.⁹⁵

Dle písmene j) je zakázáno *střílet zvěř zakázanými zbraněmi, jejich doplňky a střelivem*. Zakázané zbraně, střelivo a jejich doplňky upravuje zákona č. 119/2002 Sb., v ustanovení § 4 a § 4a.

Dle písmene k) je zakázáno *střílet srnčí zvěř jinou zbraní než kulovnicí s nábojem o energii ve 100m nižší než 1000 J a ostatní zvěř spárkatou nižší než 1500 J; to neplatí při lovu selete a lončáka prasete divokého, které lze při nadhánce, nahánce nebo nátlačce střílet i brokovnicí s jednotnou střelou*. Toto ustanovení zavádí, aby byla zvěř usmrcena co nejrychleji. V České republice nelze lovit srnčí zvěř pomocí kulovnice ráže .22 Hornet a ostatní spárkatou zvěř za využití kulovnice ráží .222 a .223 Remington s výjimkou náboje Federal Match), ráže 9,3x72R, 5,6x52R a také 6,5x52R. Při lovu spárkaté zvěře se nesmí používat různé typy malorážek.⁹⁶

---

⁹³ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 184.

⁹⁴ tamtéž, s. 184.

⁹⁵ tamtéž, s. 184.

⁹⁶ tamtéž, s. 184-185.

Dle písmene l) je zakázáno *střílet zvěř z poloautomatických nebo automatických zbraní se zásobníkem schopným pojmout více než 2 náboje*. V rámci tohoto zákazu se vychází z Úmluvy „O ochraně evropské fauny a flóry a přírodních stanovišť“. Úmluva byla sjednána členskými státy Rady Evropy dne 19. 9. 1979. Česká republika se stala smluvní stranou dne 1. 6. 1998 na základě přijetí usnesení vlády č. 523 ze dne 27. 8. 1997. Česká republika zde uplatnila 3 výhrady, z nichž jedna se právě týkala zakázaných způsobů lovu uvedených v příloze IV Úmluvy. Jednalo se o zákaz používání automatických či poloautomatických zbraní schopných pojmout více než 2 náboje, neboť tehdejší právní úprava, tj. zákon o myslivosti č. 23/1962 Sb., a jeho prováděcí vyhláška č. 134/1996 Sb., lov uvedenými zbraněmi nezakazovala.⁹⁷

Dle písmene m) je zakázáno *lovit zvěř kromě prasat divokých a lišek obecných za noci, tj. hodinu po západu slunce až do hodiny před východem slunce; lovit prase divoké a lišku obecnou v noci bez použití vhodné pozorovací a střelecké optiky*. Hodiny se řídí, resp. jsou měřeny podle astronomického času. V rámci letního a zimního času se buď přičítá, nebo odečítá 60 minut. Činnost měsíce nemá na zákaz nebo dovolenost lovu vliv. Lovit lze veškerou spárkatou zvěř při redukci početních stavů.⁹⁸

Dle písmene n) je zakázáno *lovit zvěř v době nouze ve vzdálenosti 200m od krmelců a slanisk*. Doba nouze není legislativně definována. Lze jí chápat jako zem pokrytou sněhem více než 30 cm, dlouhotrvající mrazy aj. Vzdálenost 200m platí jak pro postavení lovce, tak i zvěře. Zvěř se může u krmelců a slanisk pozorovat. V případě, že dojde k postřelení zvěře a ta dojde ke krmelci či slanisku blíže jak 200m, tak tento zákaz neplatí a zvěř se může dostřelit, nezhasla-li sama.⁹⁹

Dle písmene o) je zakázáno *dávat do krmiva lákací a narkotizační prostředky, pokud to není prováděno za účelem odchytu*.

---

⁹⁷ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 185.

⁹⁸ tamtéž, s. 185.

⁹⁹ tamtéž, s. 185.

Dle písmene p) je zakázáno *střílet zvěř na hnízdech a vystřelovat hnízda*. Tento zákaz nezakazuje vybírání mláďat z hnízd, pokud ovšem nejde o druh zvěře, kdy je k tomu třeba povolení.¹⁰⁰

Dle písmene r) je zakázáno *lovit zvěř na honebních pozemcích, na kterých současně probíhá sklizeň zemědělských plodin, a na sousedních pozemcích ve vzdálenosti do 200m od hranice těchto pozemků*. Vzdálenost platí jak pro postavení lovce, tak i zvěře. Zavedení tohoto ustanovení míří na praxi, která byla některými honitbami uplatňována. Jednalo se o to, že se myslivci dohodli se zemědělci sklízějícími plodinu na určitém poli, pole obestoupili a vyčkávali, až zvěř bude vybíhat se svých úkrytů. Toto jednání je velice neetické. Hranicí je myšlena skutečná hranice pozemků a ne hranice mezi sklizenou a nesklizenou plodinou.¹⁰¹

Dle písmene s) je zakázáno *lovit zvěř na čekané ve vzdálenosti do 200m od hranic sousední honitby, lovit bažanty ve vzdálenosti do 200m od sousední bažantnice a v těchto vzdálenostech přikrmovat zvěř, umísťovat myslivecká zařízení a provádět lov z mysliveckých a jiných zařízení*. Vzdálenosti platí jak pro postavení lovce, tak i zvěře. Na čekané platí zákaz lovu oproti dosavadní právní úpravě a týká se veškeré zvěře.¹⁰²

Dle písmene t) je zakázáno *střílet spárkatou zvěř v odchyťových a aklimatizačních zařízeních a v přezimovacích objektech, s výjimkou zvěře poraněné a chovatelsky nežádoucí*.

Dle písmene u) je zakázáno *lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů, jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého, tento zákaz se netýká lovu v oborách*. V rámci redukci početních stavů zvěře neplatí uvedená omezení. Společný lov, i když to zde není výslovně vyjádřeno, se týká minimálně 3 střelců a stanoveným počtem loveckých psů.¹⁰³

---

¹⁰⁰ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 185.

¹⁰¹ tamtéž, s. 186.

¹⁰² tamtéž, s. 186.

¹⁰³ tamtéž, s. 186.

Dle písmene v) je zakázáno *střílet zajíce polního, bažanta obecného, orebici horskou, perličku obecnou, kachnu divokou, poláka velkého, poláka chocholačku, lysku černou, husu velkou, husu běločelou a husu polní jinak než loveckou zbraní brokovou na společných lovech za účasti minimálně 3 střelců a stanoveného počtu loveckých psů*. Ve výčtu zde nejsou krocani a královští bažanti, které lze lovit na společných lovech, ale i individuálně. Petr k tomuto ustanovení uvádí, že by byla lepší formulace ustanovení a to: „zakazuje se individuální lov zajíce polního...“. Je to dáno tím, že by měl být individuální lov u uvedených druhů zvěře zakázán, i když ustanovení odkazuje pouze na zákaz střelby, z čehož vyplývá, že lovit jinými povolenými způsoby lovu lze, ale za předpokladu společného lovu, kupříkladu odchytem, nebo za pomoci loveckého dravce.¹⁰⁴

Dle písmene w) je zakázáno *používat olověné brokové náboje k lovu vodního ptactva na mokřadech*. Zákaz používání olověných broků vyplývá z Úmluvy o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť, tzv. „Bernská úmluva“ vyhlášená pod č. 107/2001.¹⁰⁵

Druhý odstavec upravuje povolení, které mohou vydávat orgány státní správy myslivosti s tím, že některé zákazy mohou být legálně porušovány na základě tohoto rozhodnutí.

Třetí odstavec sděluje, že zákazy nebo omezení lovu, které jsou stanoveny jinými zvláštními právními předpisy, zůstávají nedotčeny (zákon č. 114/1992 Sb., zákon č. 246/1992 Sb.)

Ustanovení § 49 nám upravuje způsob kontroly ulovené zvěře. Odstavec 1 zní: „*Každý kus ulovené nebo nalezené zužitkované zvěře spárkaté musí být ihned po ulovení, nalezení nebo po provedené dohledávce označen nesnímatelnou plombou¹⁰⁶; zúčtované plomby vydává uživatelům honiteb orgán státní správy myslivosti. U ostatní zvěře ulovené na společných lovech musí být*

---

¹⁰⁴ PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2, s. 187.

¹⁰⁵ tamtéž, s. 187.

¹⁰⁶ Rozsudek Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 74/2008 ze dne 29. ledna 2009, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 5 As 21/2011 ze dne 8. března 2012

při přepravě více než 10 kusů vystaven uživatelem honitby lístek o původu zvěře; to platí i u zvěře dohledané po provedení společného lovu“.

Za přestupky podle § 63 odstavce 2 lze uložit pokutu až do výše 30 000,- Kč. Dále lze za tyto přestupky uložit zákaz činnosti do 2 let. Přestupky se zapisují do evidence přestupků, která je vedena Rejstříkem trestů. Jestliže byl přestupek, který se zapisuje do evidence přestupků, udělen mysliveckou stráží, zapíše jej do evidence orgán státní správy myslivosti, který mysliveckou stráž ustanovil. Myslivecká stráž je povinna sdělit údaje o uložené pokutě do pěti dnů ode dne uložení pokuty.

Jak je uvedeno výše, přestupku se může dopustit fyzická osoba, nebo právnická osoba či podnikající fyzická osoba. Níže jsou uvedeny skutkové podstaty přestupků, za které jsou odpovědné právnické osoby a podnikající fyzické osoby. Upraveny jsou v ustanovení § 64. Konkrétní znění zní:

- (1) Právnická osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 5 odst. 2, § 7 odst. 1 nebo 2, § 9 odst. 1 nebo 2, § 10 nebo v § 32 odst. 3, 4 nebo 5 anebo nesplní opatření uložené podle § 61 odst. 3.*
- (2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 4 odst. 2, § 5 odst. 1, § 51 odst. 2 nebo 3 nebo v § 61 odst. 3.*
- (3) Uživatel honitby se dopustí přestupku tím, že*
  - a) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 11 odst. 1, 2, 4 nebo 6, § 36 odst. 1 nebo v § 44 odst. 1 nebo 2 anebo uvede nepravdivé údaje o honitbě a zvěři v ní,*
  - b) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 4 odst. 1 nebo v § 43 odst. 1,*
  - c) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 3 odst. 2, § 11 odst. 3, § 41 až 43, § 45, § 49 odst. 1 nebo v § 51 odst. 1,*
  - d) nesplní lov celkového počtu kusů jednotlivého druhu spárkaté zvěře podle plánu mysliveckého hospodaření, pokud tím dochází k překročení normovaného stavu tohoto druhu zvěře, nebo*

e) nesplní některou z povinností stanovenou v § 11 odst. 5 nebo v § 36 odst. 2 a 3.

(4) Za přešupek lze uložit pokutu do

a) 10 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 3 písm. a),

b) 40 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 1 nebo odstavce 3 písm. b),

c) 200 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 2 nebo odstavce 3 písm. c) až e).

Výše jsou uvedeny jednotlivé skutkové podstaty, které nám upravuje v českém právním řádu zákon o myslivosti. Níže budou uvedeny skutkové podstaty upravené zákonem o rybníkářství. Než ale budou uvedeny samotné skutkové podstaty v zákoně o rybníkářství, tak ještě vymežíme společná ustanovení k přešupkům podle zákona o myslivosti. Společná ustanovení pro přešupky jsou uvedena v ustanovení § 64a a zní:

(1) Je-li přešupek podle tohoto zákona spáchán opakovaně po nabytí právní moci rozhodnutí o přešupku, uloží se pokuta do výše dvojnásobku horní hranice sazeb uvedených v § 63 odst. 3 nebo v § 64 odst. 4. Přešupek je spáchán opakovaně, jestliže od nabytí právní moci rozhodnutí o stejném přešupku, z něhož byl obviněný uznán vinným, do jeho spáchání neuplynulo 12 měsíců.

(2) Přešupky podle tohoto zákona projednává orgán státní správy myslivosti.

(3) Výnosy z pokut uložených mysliveckou stráží za přešupky podle § 63 jsou příjmem příslušné obce s rozšířenou působností. Výnosy z pokut uložených za přešupky podle § 64 jsou příjmem Státního fondu životního prostředí.

5 Skutkové podstaty přešupků podle zákona o rybářství

V ochraně rybářství hraje významnou roli správní právo, ale také právo trestní. Jak správní, tak i trestí právo vymezují jednání, které je ve společnosti

považováno za nebezpečné a takováto jednání je třeba postihovat v podobě sankcí za nedodržení norem.¹⁰⁷

Přestupky jsou uvedeny v zákoně o rybníkářství a rozlišují se podle subjektu a postavení osob, které mohou přestupek spáchat. Zákon rozlišuje jednak přestupky fyzických osob, právnických osob a podnikajících fyzických osob, tj. stejné rozdělení jako je uvedeno v zákoně o myslivosti. Zákon upravuje přestupky v hlavě sedmé s názvem „Přestupky“, v ustanoveních § 30-31. Jak jsem již uvedl u přestupků podle zákona o myslivosti, tak i zde není každé protiprávní jednání bráno jako pytláctví, ale pouze jako „jiný“ přestupek podle tohoto zákona. Přestupek pytláctví je uveden v zákoně o rybářství v ust. § 30 odst. 1 písm. i), nicméně si rozebereme veškeré přestupky fyzických osob tak, jak tomu bylo v předchozí kapitole.

Dále se přestupky rozlišují podle povinných subjektů, kterými jsou rybáři při lovu ryb, uživatelé rybářského revíru, kteří nesplní povinnosti, které jim ukládá zákon; dále se jedná o rybníkáře, kteří nesplní povinnosti pro ně stanovené zákonem a poslední skupinou jsou rybářští hospodáři.¹⁰⁸

Ustanovení § 30 odstavce 1 písmene a) stanoví, že přestupku se dopustí fyzická osoba tím, že v rybníkářství loví jiným než stanoveným způsobem (§ 3 odstavec 2 a 5).

Rybníkářstvím se dle zákona rozumí *„chov a lov ryb, popřípadě vodních organizmů v rybníce nebo ve zvláštním rybochovném zařízení, uskutečňovaný k zajištění produkce ryb a rybího masa, popřípadě produkce vodních organizmů nebo produkce rybí násady pro rybníky anebo pro zarybňování rybářských revírů“*.

Dovolenými způsoby lovu jsou myšleny hromadně účinné metody lovu nebo lov na udici. Hromadně účinnou metodou lovu lze rozumět způsob lovu ryb a vodních organizmů v rybníkářství pomocí všech druhů sítí, vrší, lov prováděný

---

¹⁰⁷ ŠÍMA, Alexander. *Zákon o rybářství: komentář*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7357-924-1. s. 94

¹⁰⁸ tamtéž, s. 95

prostřednictvím manipulace s vodou, lov pomocí různě konstruovaného technického zařízení nebo lov do stálého lovicího zařízení.¹⁰⁹

Ustanovení § 30 odstavce 1 písmena b) stanoví, že přestupku se dopustí fyzická osoba tím, že provádí lov na udici v rybníkářství, aniž je rybníkářem anebo jím pověřenou osobou (§ 3 odst. 2).

Lovem na udici se rozumí činnost, která směřuje k ulovení ryby nebo vodního organismu v rybníkářství anebo ulovení a přisvojení si ryby nebo vodního organismu při výkonu rybářského práva za podmínek stanovených zákonem.

Ze zákona je povolen lov na udici v rybářských revírech. Jedna osoba smí lovit pouze na 2 udice¹¹⁰. Udice může být tvořena prutem, navijákem, vlascem nebo šňůrou, háčkem, umělou nástrahou ale i dalšími doplňky, kterými mohou být vábničky, podběrák, stojánky nebo držáky na udice, zátěž aj.¹¹¹

Lovit na udici je výslovně povoleno pouze rybníkáři nebo jím pověřeným osobám. Hromadně účinnou metodou lovu smí lovit pouze rybníkář. Pověřená osoba rybníkářem nesmí lovit hromadně účinnou metodou lovu.¹¹²

Ustanovení § 30 odstavce 1 písmena c) stanoví, že přestupku se dopustí fyzická osoba tím, že provádí lov ryb nebo vodních organismů mimo rybářský revír v rozporu se způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem z důvodu ochrany rozmnožování ryb po dobu jejich hájení [§ 13 odst. 3 písm. a) a § 13 odst. 12] nebo loví mimo denní dobu lovu ryb stanovenou prováděcím právním předpisem z důvodu rybí obsádky [§ 13 odst. 3 písm. c)].

Šíma k tomuto ustanovení vymezující přestupek pod písmenem c) poukazuje na legislativní zmatek. Uvádí, že jestliže výkon rybářského práva je povolen pouze v rybářských revírech, pak je nesmyslné některé způsoby lovu používané mimo rybářský revír označovat za přestupek.¹¹³

---

¹⁰⁹ Ustanovení § 2 písmena q) zákona o rybníkářství.

¹¹⁰ ŠÍMA, Alexander. *Zákon o rybářství: komentář*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7357-924-1. s. 52.

¹¹¹ Vyhláška č. 197/2004 Sb., článek II, bod 1 a 2, přílohy číslo 7.

¹¹² ŠÍMA, Alexander. *Zákon o rybářství: komentář*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7357-924-1. s. 21

¹¹³ tamtéž, s. 95

Rybářským revírem rozumíme část vodního útvaru povrchových vod o výměře nejméně 500m² souvislé vodní plochy, umožňující život rybí obsádky a vodních organizmů, vyhlášená rozhodnutím příslušného orgánu státní správy rybářství podle § 19 až 24.¹¹⁴

Tato skutková podstata nám vymezuje dvě skutkové podstaty přestupku podle zákona o rybníkářství, a to prováděním lovu ryb z důvodu ochrany rozmnožování ryb po dobu jejich hájení¹¹⁵, ale také druhou skutkovou podstatu, kterou se rozumí lov mimo denní dobu lovu ryb.¹¹⁶

Ustanovení § 30 odstavce 1 písmena d) stanoví, že přestupku se dopustí fyzická osoba tím, že uloví a přisvojí si rybu vybraného druhu, která nedosáhla nejmenší lovné míry stanovené prováděcím právním předpisem z důvodu ochrany tohoto druhu ryb [§ 13 odst. 3 písm. b) a § 13 odst. 12].

Lovné míry ryb stanoví vyhláška č. 197/2004 Sb., která slouží k provedení zákona o rybářství, konkrétně v ustanovení § 11. Dle vyhlášky se délka ryby měří od vrcholu rypce po konec nejdelších paprsků ocasní ploutve. Dále se rozlišuje to, zda se jedná o druhy ryb v mimopstruhovém rybářském revíru či v pstruhovém rybářském revíru.

Ustanovení § 30 odstavce 1 písmene e) stanoví, že přestupku se dopustí fyzická osoba tím, že poruší zákazy pro lov ryb podle § 13 odst. 2 a 3.

Toto ustanovení přestupku odkazuje na ustanovení § 13 odstavce 2 a 3, kde jsou uvedeny zakázané způsoby lovu v rybářských revírech a rybníkářství.

Ustanovení § 30 odstavce 1 písmene f) stanoví, že přestupku se dopustí fyzická osoba tím, že provádí lov v rozporu s podmínkami rybářského práva stanovenými v povolenke k lovu (§ 13 odst. 10).

Povolenkou k lovu rozumíme doklad opravňující fyzickou osobu k lovu ryb nebo vodních organizmů v příslušném rybářském revíru.¹¹⁷

---

¹¹⁴ Ustanovení § 2 písmena e) zákona o rybníkářství.

¹¹⁵ Ustanovení § 13 vyhlášky č. 197/2004 Sb., k provedení zákona o rybníkářství

¹¹⁶ Ustanovení § 12 vyhlášky č. 197/2004 Sb., k provedení zákona o rybníkářství

¹¹⁷ Ustanovení § 2 písmene m) zákona o rybníkářství.

Povolenky k lovu vydávají pro dané rybářské revíry uživatelé rybářských revírů a to zpravidla za úplatu. Uživatel rybářského revíru musí v povolenke k lovu označit držitele rybářského lístku. Osoba, která provádí lov je povinna vyznačovat v povolenke k lovu datum lovu, rybářský revír, počet, druh, hmotnost ulovených ryb a údaje o úlovku invazivního nepůvodního druhu na unijním seznamu uloveného v rámci provádění opatření k jeho odstranění, izolaci nebo regulaci stanovených podle zákona o ochraně přírody a krajiny.

Ustanovení § 30 odstavce 1 písmene g) stanoví, že přestupku se dopustí fyzická osoba tím, že loví pomocí elektrického proudu v rozporu s § 13 odstavce 7.

Lov ryb pomocí elektrického proudu je povolen pouze při splnění bezpečnostních předpisů. Osoba obsluhující elektrické zařízení musí mít u sebe povolení k takovému lovu a doklady opravňující použití elektrického zařízení, stanovené zvláštním právním předpisem, kterým je vyhláška číslo 50/1978 Sb., o ochranné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhlášky číslo 89/1982 Sb.

Ustanovení § 30 odstavce 1 písmene h) stanoví, že přestupku se dopustí fyzická osoba tím, že nemá u sebe nebo na požádání nepředloží doklady uvedené v § 13 odst. 8.

Osoba, která provádí lov je povinna mít u sebe rybářský lístek, povolenku k lovu, nejde-li o uživatele rybářského revíru, popřípadě doklad o udělení výjimky. Na požádání je osoba povinna předložit doklady rybářské strážní, rybářskému hospodáři, popřípadě jeho zástupci nebo osobám pověřeným příslušným rybářským orgánem nebo orgánům Policie České republiky.

Výše uvedená dikce „nejde-li o uživatele rybářského revíru“ je problematická, neboť v řadě případů je uživatelem rybářského revíru právnická osoba. Je tomu kupříkladu v případě Českého a Moravského rybářského svazu. Osobu, která tedy nepotřebuje povolenku k lovu nelze v takovém případě zosobnit. Zřejmě tím nemělo být řečeno, že osoby nemusejí mít povolenku k lovu, neboť v případě jmenovaných rybářských svazů by jí nemuselo mít cca

310 000 členů. Vystává nezodpovězená otázka, kdo má být oním uživatelem revíru, na kterého dopadá toto ustanovení.¹¹⁸

Rybářským lístkem se rozumí doklad nezbytný pro vydání povolenky k lovu umožňující lov ryb a vodních organismů v rybářských revírech.¹¹⁹

Ustanovení § 30 odstavce 1 písmene i) stanoví, že přestupku se dopustí fyzická osoba tím, že neoprávněně chytá ryby.

Podle tohoto ustanovení, které pojednává o chytání ryb se výše uvedeným přestupkem rozumí zřejmě chytání ryb na šňůry, do rukou a do ok, jak je uvedeno v ustanovení § 13 odstavce 2 písmene b) zákona o rybníkářství. Nemyslím si, že takovéto vymezení bylo úmyslem zákonodárce, ale že jím byl myšlen lov bez příslušných dokladů, tzn. bez oprávnění, neboť zákon o rybníkářství používá slovo „lov“ místo slov „chytat“.

Šíma uvádí, že shora uvedeného přestupku se dopustí, ten, kdo kdekoli a kdykoli loví ryby neoprávněně, tedy bez příslušného povolení.¹²⁰

Za výše uvedené přestupky hrozí různé výše pokut, a to od 1 500 Kč do 30 000 Kč. Za přestupky podle odstavce 1 písmen a), b), c), e), f) a g) lze uložit pokutu až do výše 30 000 Kč. Podle písmene d) lze uložit pokutu až do výše 5 000 Kč. Za přestupek podle písmene h) lze uložit pokutu až do výše 1 500 Kč a za přestupek podle písmene i) lze uložit pokutu až do výše 8 000 Kč a zákaz činnosti až do jednoho roku.

Přestupky vyjmenované v ustanovení § 30 odstavce 2, 3 a 4 jsou přestupky, kterých se může dopustit pouze rybníkář, uživatel rybářského revíru nebo rybářský hospodář. Jedná se o speciální subjekty¹²¹, neboť se jich nemůže dopustit každý jako v odstavci 1.

Podle ustanovení § 30 odstavce 2 se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako rybníkář poruší některou z povinností podle § 3.

¹¹⁸ ŠÍMA, Alexander. *Zákon o rybářství: komentář*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7357-924-1. s. 62

¹¹⁹ Ustanovení § 2 písmene l) zákona o rybníkářství.

¹²⁰ ŠÍMA, Alexander. *Zákon o rybářství: komentář*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7357-924-1. s. 98

¹²¹ § 12 zákona č. 250/2016 Sb., „Jestliže ke spáchání přestupku zákon vyžaduje zvláštní vlastnost, způsobilost nebo postavení pachatele, může být pachatelem pouze ten, kdo požadovanou vlastnost, způsobilost nebo postavení má“.

Povinnostmi rybníkáře je vedení evidence o hospodaření, o dosaženém hospodářském výsledku v rybníkářství, o lovu ryb na udici a předkládat ji příslušnému orgánu státní správy rybářství podle § 19 až § 24, nejpozději do 30. dubna následujícího kalendářního roku.

Podle ustanovení § 30 odstavce 3 písmene a) se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako uživatel rybářského revíru nesplní povinnost, která jí byla uložena rozhodnutím nebo oznámením o povolení výkonu rybářského práva (§ 11 odstavec 1 a 2).

Příslušný rybářský orgán v rozhodnutí nebo v oznámení o povolení výkonu rybářského práva pro každý revír stanoví rybářského hospodáře a jeho zástupce, způsob hospodaření, přičemž dbá o zachování a rozvoj původní rybí obsádky, postup zarybňování podle druhu, počtu a věkových kategorií vysazovaných ryb a maximální počty vydávaných povolenek k lovu.

V případě zjištění přemnožení nebo zeslabení populace daného druhu ryb, z důvodu provádění opatření k regulaci nepůvodního druhu nebo křížence druhů nebo opatření k odstranění, izolaci nebo regulaci invazivního nepůvodního druhu s významným dopadem na Evropskou unii může příslušný rybářský orgán povolit výjimku z obecně stanovených lovných měr pro jednotlivé druhy ryb, z obecně stanovených dob jejich hájení a z obecných stanovených způsobů lovu.

Ustanovení § 30 odst. 3 písm. b) stanoví, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako uživatel rybářského revíru nepředloží evidenci uvedenou v § 11 odstavci 6.

Uživatel rybářského revíru pověří neprodleně rybářského hospodáře vedením evidence o hospodaření, o dosaženém hospodářském výsledku a evidence o vydávání povolenek k lovu v rybářském revíru.

Rybářský hospodář je povinen vedením evidence o hospodaření a předkládat ji na požádání ke kontrole příslušnému rybářskému orgánu.

Ustanovení § 30 odst. 3 písm. c) stanoví, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako uživatel rybářského revíru nevyznačí hranice rybářského revíru.

Hranice rybářského revíru nebo chráněné rybí oblasti se určují napříč vodního toku zpravidla tak, aby byly v terénu zřetelné (např. stavby, technická zařízení, přírodní útvary nebo jiné objekty).¹²²

Rybářský revír, popřípadě chráněné rybí oblasti se označují tabulkou s pojmenováním rybářského revíru, popřípadě chráněné rybí oblasti. Jde-li o vodní tok, umístí se toto značení na obou koncích rybářského revíru, popřípadě chráněné rybí oblasti, a to na obou březích vodního toku. Tabulka musí obsahovat název rybářského revíru, číslo rybářského revíru a údaje o tom, zda jde o revír pstruhový nebo mimopstruhový nebo o chráněnou rybí oblast a údaje o uživateli rybářského revíru, a to jeho jméno a příjmení u fyzické osoby nebo obchodní firmu nebo název právnické osoby.¹²³

Vlastník nebo uživatel pobřežního pozemku je povinen strpět označení rybářského revíru, popřípadě chráněné rybí oblasti.¹²⁴

Ustanovení § 30 odst. 3 písm. d) stanoví, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako uživatel rybářského revíru nevyznačí hranice chráněné rybí oblasti.

To, jak se vyznačují hranice chráněné rybí oblasti je uvedeno v ustanovení § 30 odst. 3 písm. c) zákona o rybníkářství.

Ustanovení § 30 odst. 3 písm. e) stanoví, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako uživatel rybářského revíru nenavrhne rybářskou stráž (§ 14 odst. 1).

Uživatel rybářského revíru je povinen, pro zajištění ochrany řádného výkonu rybářského práva a chovu ryb v rybnících, navrhnout rybářskou stráž. Rybářskou stráž ustanovuje, odvolává, zrušuje a stanovuje rozsah působnosti obecní úřad obce s rozšířenou působností na návrh uživatele rybářského revíru.¹²⁵

Podmínky k tomu, aby mohla být fyzická osoba ustanovena rybářskou stráží, řeší ustanovení § 14 odstavce 2 zákona o rybníkářství.

---

¹²² Ustanovení § 3 odstavce 2 vyhlášky č. 197/2004 Sb., kterou se provádí zákon o rybníkářství.

¹²³ Ustanovení § 3 odstavce 3 vyhlášky č. 197/2004 Sb., kterou se provádí zákon o rybníkářství.

¹²⁴ Ustanovení § 11 odstavce 9 zákona o rybníkářství.

¹²⁵ Ustanovení § 14 odstavce 1 zákona o rybníkářství.

Ustanovení § 30 odst. 3 písm. f) stanoví, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako uživatel rybářského revíru nepověří rybářského hospodáře vedením evidence podle § 11 odstavce 5.

Povinnost rybářského hospodáře spočívá v tom, že nevede evidenci podle § 11 odstavce 6 a nepředloží jí ke kontrole. Tímto se dopustí přestupku dle ustanovení § 30 odstavce 4 zákona o rybníkářství.

Za výše uvedené přestupky, konkrétně za porušení ustanovení § 30 odstavce 2 až 4 lze uložit pokutu až do výše 30 000 Kč.

Ustanovení § 30 odstavce 5 zákona o rybníkářství upravuje přestupky ohledně mořských ryb a mořských živočichů. V mé práci se jimi nebudu zabývat, neboť si myslím, že to je již nadbytečné vzhledem k tomu, že Česká republika nemá přímý přístup k moři.

Výše uvedené přestupky fyzických osob s obecným či speciálním subjektem se zapisují do evidence přestupků, která je vedena Rejstříkem trestů.¹²⁶

Výše jsou uvedeny skutkové podstaty fyzických osob. Jak jsem nastínil výše, zákon upravuje také přestupky právnických a podnikajících fyzických osob, konkrétně v ustanovení § 31 s názvem „Přestupky právnických a podnikajících osob“. Znění:

- (1) *Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že*
  - a) *v rybníkářství loví jiným než stanoveným způsobem (§ 3 odst. 2 a 5),*
  - b) *provádí lov na udici, aniž je rybníkářem anebo jimi pověřenou osobou (§ 3 odst. 2),*
  - c) *poruší zákazy pro lov ryb podle § 13 odst. 2 a 3,*
  - d) *loví pomocí elektrického proudu v rozporu s § 13 odst. 7.*
- (2) *Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako rybníkář poruší některou z povinností podle § 3*
- (3) *Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako uživatel rybníkářského revíru*

---

¹²⁶ Ustanovení § 30 odstavce 7 zákona o rybníkářství.

- a) nesplní povinnost, která jí byla uložena rozhodnutím nebo oznámením o povolení výkonu rybářského práva (§ 11 odst. 1 a 2),
- b) nepředloží evidenci uvedenou v § 11 odst. 6,
- c) nevyznačí hranice rybářského revíru,
- d) nevyznačí hranice chráněné rybí oblasti,
- e) nenavrhne rybářskou stráž (§ 14 odst. 1),
- f) nepověří rybářského hospodáře vedením evidence podle § 11 odst. 5.

(4) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) uvádí na trh, doveze, provádí tranzit přes území České republiky druhů mořských ryb nebo mořských živočichů v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie v oblasti ochrany mořských rybolovných zdrojů¹²⁷,
- b) neposkytne při dovozu, případně tranzitu mořských ryb nebo mořských živočichů podle § 28 odst. 2 údaje podle příslušných právních předpisů Evropské unie,
- c) nepodá informace potřebné k výkonu dozoru podle § 29 odst. 2,
- d) se dopustí závažného porušení přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu¹²⁸.

(5) Za přestupek podle odstavců 1 až 3 lze uložit pokutu do výše 50 000 Kč; za přestupek podle odstavce 4 písm. a) až c) až do výše 100 000 Kč. Za přestupek podle odstavce 4 písm. d) lze uložit pokutu ve výši uvedené v přímo použitelném předpisu Evropské unie, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu¹²⁹.

(6) Pokutu vybírá příslušný rybářský orgán, který jí uložil.

(7) Výnosu z pokut uložených rybářskou stráží jsou příjmem příslušné obce s rozšířenou působností.

¹²⁷ Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009

¹²⁸ Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, čl. 42.

¹²⁹ Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, čl. 44.

Skutkové podstaty uvedené v § 31 zákona o rybníkářství jsou ve své podstatě shodné jako v ustanovení § 30 s tím rozdílem, že je může spáchat pouze právnická osoba či podnikající fyzická osoba.

Trestnost přestupků uvedených jak v § 30 a 31 zaniká uplynutím 3 let od doby, k němu došlo nebo do 5 let v případě, že došlo k jednání v rozporu s článkem 42 nařízení Rady (ES) č. 1005/2008. Do stanovených dob, 3 a 5 let musí být pravomocně rozhodnuto, nebo se řízení zastaví.¹³⁰

6 Škoda způsobená pytláctvím

V rámci škody způsobené pytláctvím rozlišujeme škodu spáchanou v rámci přestupkového jednání a v rámci spáchání trestné činu a tedy trestně právní odpovědnosti.

V rámci zákona o myslivosti je zmínka v souvislosti s náhradou škody způsobených na zvěři a to v ustanovení § 56. Zde se hovoří o tom, že za škodu způsobenou na zvěři odpovídá každý, kdo ji způsobil porušením právní povinnosti. Škodou na zvěři se rozumí zejména neoprávněný lov zvěře (pytláctví), úhyn zvěře, zničení hnízdišť, poškození nebo zničení prostředí nutného pro život zvěře a vypuštění živočichů, kteří mohou narušit přírodní rovnováhu nebo narušit genofond geograficky původního druhu zvěře. Na náhradu škody má nárok uživatel honitby. Pro uplatnění nároku na náhradu této škody platí obecné předpisy.

V rámci náhrady škody se postupuje, jak je uvedeno výše podle obecných předpisů. Zde je myšlen zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Povinnost nahradit jinému újmu je uvedena v ustanovení § 2894 a následujících.

Odpovědnost za škodu způsobenou pytláčením je v rámci výše uvedené náhrady škody považována jako odpovědnost subjektivní. Za škodu odpovídá každý, kdo ji způsobil, a to neoprávněným lovem. Zákon výslovně nestanoví, že by k samotnému ulovení zvěře muselo dojít. Jako škodu lze brát i pouhé poranění zvěře, které vzniklo v rámci neoprávněného lovu. V důsledku poranění

---

¹³⁰ ŠÍMA, Alexander. *Zákon o rybářství: komentář*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7357-924-1. s. 96-100.

zvěře je obtížné škodu vyčíslit bez jejího úhynu, a proto zde není v praxi škoda vymáhána.¹³¹

Volně žijící zvěř je věcí bez vlastníka, nicméně je zároveň předmětem práva myslivosti.¹³² V případě usmrcení či poranění zvěře v důsledku neoprávněného lovu vzniká uživateli honitby právo na náhradu způsobené škody. Když je nalezena uhynulá zvěř mimo honební pozemky, náleží tato zvěř dle ustanovení § 43 odst. 3 zákona o myslivosti uživateli nejbližší honitby.

Na místě je zmínit, jak se výše škody způsobené na neoprávněně ulovené zvěři vypočítává. V rámci zjištění výše škody vychází správní orgány a orgány činné v trestním řízení z vypracovaného Sazebníku minimálních hodnot upytlačené zvěře. Nový sazebník vešel v platnost dne 5. 10. 2021, který zahrnuje rostoucí částky, ale také inflaci. Nový sazebník stanovuje paušální náhrady za kus určitého druhu zvěře. U některých druhů zvěře rozlišuje pohlaví a vývojová stádia (například srnec, srna a srnče). Stanoví i cenu zvěřiny, práci veterinářů, myslivců, náklady na pořízení pastí, karanténní péči nebo odchyt a vypuštění nových jedinců zvěře.

Z uveřejněného sazebníku vyplývá, že sazby v něm uvedené představují souhrn minimálních nákladů nutných k uvedení do původního stavu, tedy k navrácení usmrceného kusu téhož druhu zpět do honitby.¹³³

Sazebník dále uvádí, že aby byla hodnota trofejové zvěře správně vyčíslena, je nutné započítat i hodnotu trofeje. Na určení výše škody je možné přizvat soudního znalce nebo tabulky sazebníku Vojenských lesů a statků.

---

¹³¹ MITÁŠOVÁ, Barbora. Škoda způsobená pytláctvím. Právní rozhledy, 2022, č. 3, s. 102.

¹³² právem myslivosti rozumíme souhrn práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stádia a shozy paroží, jakož i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků

¹³³ Hodnotu neoprávněně ulovené zvěře pomáhá policistům stanovit sazebník (eAGRI). [online]. Copyright © 2009 [cit. 20.02.2023]. Dostupné z: https://eagri.cz/public/web/mze/tiskovy-servis/tiskove-zpravy/x2010_hodnotu-neopravnene-ulovene-zvere-pomaha.html, Účinnější zbraň na pytláky: Ministerstvo zemědělství společně s Policií ČR zvýšilo sazby za nelegálně ulovenou zvěř (eAGRI). [online]. Copyright © 2009 [cit. 20.02.2023]. Dostupné z: https://eagri.cz/public/web/mze/tiskovy-servis/tiskove-zpravy/x2021_ucinnejsi-zbran-na-pytlaky-ministerstvo.html

6.1 Náhrada škody k trestnému činu pytláctví

Abychom mohli posoudit, zda se v rámci spáchané věci jedná o přešupek nebo trestný čin, musíme znát hodnotu upytlačené zvěře. V rámci trestného činu pytláctví tak musí pachatel ulovit zvěř v hodnotě nikoli nepatrné.¹³⁴

Náhrada škody, která byla způsobena trestným činem, může být při vymáhání, stejně jako u náhrady škody za přešupek zjednodušena, bylo-li vydáno pravomocné rozhodnutí o tomto skutku, které by tvořilo závazný podklad pro civilní řízení.¹³⁵ Při náhradě škody se postupuje stejně jako v řízení o přešupku ve smyslu zákona o myslivosti.

Nejvyšší soud ve svém Usnesení č. 22 Cdo 386/2017 ze dne 11. 7. 2017 konstatuje, že „soudy jsou v občanském soudním řízení vázány výrokem o vině pravomocného rozsudku o spáchání trestného činu v rozsahu dané tím, do jaké míry jsou znaky skutkové podstaty trestného činu zároveň významnými okolnostmi pro rozhodnutí o uplatněném nároku. Závěry o konkrétním jednání pachatele, jímž byla naplněna skutková podstata trestného činu, obsažené ve výroku o vině trestního rozsudku pak představují v občanském soudním řízení závazně vyřešenou předběžnou otázku“.

Aby mohla být uplatněna náhrada škody za upytlačenou zvěř nebo ryby, je také nutné znát vlastníka této zvěře. Zvěř a ryby se v případě ulovení stanou vlastnictvím subjektu oprávněného výkonu tohoto práva. Jestli si zvěř nebo ryby přisvojí osoba jiná než je oprávněný subjekt, tak se dopustí mimo jiné i trestného činu krádeže, při splnění dalších podmínek (například výše způsobené škody).¹³⁶

7 Případová studie

Níže jsem do své práce zpracoval reálnou případovou studii k trestnému činu pytláctví a nedovoleného ozbrojování spáchané formou spolupachatelství dvou osob. Uvádím, že místa spáchání, jména osob, vozidlo a také číslo zbraně jsou smyšlené a nezakládají se na skutečných údajích osob, které se na tomto skutku podíleli. Jména budou zaměněna pro lepší přehlednost v případě.

---

¹³⁴ ustanovení § 138 tr. zákoníku

¹³⁵ ustanovení § 135 odst. 1 občanského soudního řádu

¹³⁶ MITÁŠOVÁ, Barbora. Škoda způsobená pytláctvím. Právní rozhledy, 2022, č. 3, s. 104.

7.1 Případ neoprávněného lovu vysoké zvěře a nedovoleného ozbrojování

Pro svou případovou studii jsem si vybral trestný čin pytláctví ve smyslu ust. § 304 odstavce 1, 2 písm. b) trestního zákoníku spáchaného formou spolupachatelství ve smyslu ust. § 23 trestního zákoníku pod skutky uvedenými v bodu 1a 2 a přečinu nedovoleného ozbrojování ve smyslu ust. § 279 odstavce 1 trestního zákoníku spáchaného formou spolupachatelství ve smyslu ust. § 23 trestního zákoníku pod skutkem číslo 3 a to tím, že

1) obvinění M. N. a P. M. společným jednáním v přesně nezjištěné době, však od 15. 9. 2011 do 18. 9. 2011 17:30 hodin v Myslivecké honitbě Ř., na louce u obce M., ve směru na obec J., okr. Děčín u polní cesty za pomocí neregistrované kulobrokové kozlice, výrobce Zbrojovka Brno, ráže 7x57 R12/70, výrobního čísla hlavňového svazku XX, výrobní číslo těla zbraně XY, neoprávněně ulovili samce jelena lesního, pravidelného korunovaného desateráka, kterého ponechali na místě. Tímto jednáním tak způsobili Mysliveckému sdružení Ř., se sídlem XXY škodu nejméně ve výši 153 530,- Kč,

- obviněný P. M. se skutku dopustil za pomocí neregistrované a nelegálně držené lovecké zbraně kulobrokové kozlice, výrobce Zbrojovka Brno, ráže 7x57 R12/70, výrobní číslo hlavňového svazku XX, výrobní číslo těla zbraně XY, jelikož mu byl zajištěn zbrojní průkaz č. AA pro skupiny A, B, C a to rozhodnutím Krajského ředitelství Ústeckého kraje, Odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál vydaného dne BB pod čj. KRPU-XV, tedy k držení zbraně neměl příslušné oprávnění.

2) Obvinění společným jednáním v okrese Děčín, v katastru obce K. u K. B., západně od hájenky dne 22. 9. 2011 v době kolem 17:15 hodin, přechovávali neoprávněně ulovenou zvěř, celkem 2 kusy laně (samice jelena lesního), které následně odvezli vozidlem Ford Focus, RZ: MRP 2558 se zapřaženým přívěsným vozíkem na dosud neznámé místo, čímž tak způsobili poškozené společnosti Lesy ČR škodu minimálně ve výši 41 100,- Kč.

3) Obvinění společným jednáním dne 11. 10. 2011 v době kolem 22:20 hodin v katastru obce L. okr. Děčín měli v držení neregistrovanou kulobrokovou kozlici výrobce Zbrojovka Brno, ráže 7x57 R12/70, výrobní číslo hlavňového svazku XX, výrobní číslo těla zbraně XY, na které měli namontovanou optiku pro noční vidění zn. Dedal 500 Nightvision, což je zakázaným doplňkem zbraně ve smyslu ust. § 4 písmena c) zákona o zbraních a střelivu č. 119/2002 Sb., přičemž tuto zbraň včetně halogenové lampy zn. Energizer Spotlight, žluté barvy zanechali odloženou za balíkem slámy, když osvětlovali louku ve směru na Z. V., a při této činnosti byli vyrušeni hlídkou OO Policie ČR.

- obviněnému M. N., bylo rozhodnutím vydaného dne PP, Odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, Krajského ředitelství Ústeckého kraje, pod čj. KRPU-XB zajištěn zbrojní průkaz č. BP pro skupiny A, B, C a obviněnému P. M., zajištěn zbrojní průkaz č. AA pro skupiny A, B, C, rozhodnutím Krajského ředitelství Ústeckého kraje, Odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál vydaného dne BB pod čj. KRPU-XV, tedy k držení zbraně a zakázaného doplňku zbraně neměli příslušné oprávnění.

Obvinění M. N. a P. M. se společným jednáním pod skutky 1 a 2 dopustili přečinu Pytláctví ve smyslu ust. § 304 odstavce 1, 2 písmena b) trestního zákoníku spáchaného formou spolupachatelství ve smyslu ust. § 23 trestního zákoníku a to tím, že neoprávněně ulovili zvěř a neoprávněně ulovenou zvěř přechovávali, čímž pro sebe získali prospěch většího rozsahu v minimální výši 194 630,- Kč.

Obviněný P. M. se samostatným jednáním dopustil přečinu nedovoleného ozbrojování dle § 279 odst.1 trestního zákoníku, když skutku popsaném pod bodem 1) se dopustil za pomoci neregistrované a nelegálně držené lovecké zbraně, kterou sobě opatřil a přechovával, ačkoli k jejímu držení neměl příslušné oprávnění.

Obviněný M. N. a P. M. se společným jednáním popsaným ve skutku č. 3) dopustili přečinu nedovoleného ozbrojování ve smyslu ust. § 279 odstavce 1 trestního zákoníku spáchaného formou spolupachatelství ve smyslu ust. § 23

trestního zákoníku tím, že sobě opatřili a přechovávali neregistrovanou a nelegálně drženou loveckou zbraň a zakázaný doplněk zbraně, ačkoli k jejich držení neměli příslušné oprávnění.

Věc byla nejprve policejním orgánem šetřena ve smyslu ust. § 158 odstavce 3 tr. řádu proti neznámým pachatelům, kdy oba skutky byly šetřeny zvlášť, ale poté byly opatřením ve smyslu ustanovení § 23 tr. řádu sloučeny. Operativním šetřením policejního orgánu bylo zjištěno, že se skutku měli dopustit M. N. a P. M., a to na podkladě těchto procesních postupů a následných zjištěných důkazů.

Níže si uvedeme podstatné informace vedoucí policejní orgán k tomu, že následně zahájil trestní stíhání ve smyslu ustanovení § 160 odstavce 1 tr. řádu. Informace níže uvedené se budou vztahovat ke skutku číslo 1 a 3, které jsou popsány v úvodu kapitoly.

Trestná činnost obviněných je podložena z úředního záznamu a výsledků příslušníků Policie ČR, Krajského ředitelství Ústeckého kraje, Územního odboru Děčín, ze kterých vyplývají následující skutečnosti:

Dne 11. 10. 2011 ve 22:45 hodin našla hlídka Policie ČR na louce za balíkem sena u silnice nad obcí L. odloženou střelnou zbraň - kulobrokovou kozlici, výr. Zbrojovka Brno, ráže 7x57 R12/70, výrobní číslo hlavnového svazku XX s připevněnou optikou pro noční vidění zn. Dedal 500 Nightvision. Vedle zbraně byla položena halogenová lampa Energizer Hardcase Spotlight, žluté barvy. Kontrolou zbraně bylo zjištěno, že v nábojové komoře je zasunut náboj ráže 7x57 R, výr. Geco. Zbraň byla nalezena 50 metrů od místa, kde byli 20 minut předtím kontrolováni M. N. a P. M. s vozidlem Ford Focus, RZ: MRP 2558 v majetku P. M., za kterým byl připojen přívěsný vozík v majetku M. N. Jmenovaní byli kontrolováni z toho důvodu, že osvětlovali louku ve směru na Spadlý Vrch. Při kontrole bylo zjištěno, že ve vozidle jsou pouze přední sedadla, čímž zbylá část vozu tvořila velký úložný prostor. V tomto úložném prostoru, který byl značně znečištěn od zeminy, se dále nacházel pes rasy jezevčík, igelity, hadry a plastový kbelík s pilkou na železo, která byla zašpiněna neznámou látkou červené barvy.

Nalezená zbraň s halogenovou lampou byla zajištěna, kdy její lustraci v registru zbraní dle zjištěného výrobního čísla hlavnového svazku XX bylo zjištěno, že není evidována na konkrétního držitele. Na základě těchto skutečností je zřejmé, že nalezenou zbraň na místě zanechali obvinění, když byli vyrušeni policejní hlídkou Obvodního oddělení Policie ČR, jak osvětlují louku ve směru na Spadlý Vrch.

Trestná činnost obviněného M. N. a P. M. je dále podložena z odborného vyjádření provedeného dne 26. 11. 2011 na OKTE KŘP Ústeckého kraje z odvětví balistiky, kterým byla zkoumána střela zajištěná ve svalovině v oblasti pravé přední lopatky neoprávněně uloveného samce jelena lesního (pravidelného korunovaného desateráka). Provedeným zkoumáním bylo zjištěno, že se jedná o loveckou poloplášťovou střelu, ráže 7mm, v provedení s olověným jádrem a tombakovým pláštěm, bez dnového označení o terminální hmotnosti 9,66 g. Zadní, nejméně zdeformovaná část střely nese stopy 4 drážek a 4 polí po vystřelení v rážově příslušné zbraní s parametry vodící částí vývrtnu hlavně 4/P/ cca 1,3mm. Stopy na střele jsou způsobilé k individuální identifikaci použití zbraně.

Dalším odborným vyjádřením z odvětví balistiky též ze dne 26. 11. 2011 vyplývá, že zaměřovače zbraní na principu noktovizorů, se dle zákona č. 119/2002 Sb. řadí mezi zbraně kategorie „A“, a jedná se tedy o zakázaný doplněk zbraně. Z provedené zkušební střelby a následného podrobení zkušební střely zkoumání za účelem porovnání se zajištěnou střelou ve svalovině jelena, byla zjištěna shoda markantů ve stopách polí a drážek vývrtnu hlavně, čímž je prokázáno, že střela zajištěná ve svalovině jelena byla vystřelena ze zajištěné kulobrokové kozlice.

Z odborného zkoumání na OKTE KŘP Ústeckého kraje z odvětví defektoskopie, metalografie a technické diagnostiky provedeného dne 24. 11. 2011 bylo zjištěno, že výrobní čísla hlavnového svazku č. XX jsou provedena továrním způsobem a jsou původní. Zkoumáním za použití chemické metody byly zvýrazněny kontury původních znaků těla zbraně ve tvaru XYZ. Dle provedené lustrace ani toto výrobní číslo těla zbraně není registrováno na žádného držitele.

Dále byla zbraň podrobena zkoumání z odvětví genetiky, ze kterého vyplývají níže uvedené skutečnosti.

Ohledáním zbraně byla otřena celkem tři místa na předložené zbrani. První otěr byl proveden z místa přikládání optiky k oku střílejšího na vlákno gázy. Z tohoto otěru byla izolována DNA a stanoven úplný smíšený profil polymorfismů v rámci sledovaného kitu pocházející nejméně od dvou osob, z nichž je alespoň jedna osoba mužského pohlaví. Tento profil DNA je vhodný k porovnání s ostatními profily DNA, není ovšem vhodný ke stanovení individuální identifikace. Může sloužit k vyloučení konkrétné osoby. Druhý otěr proveden na tampón 4N6 a byl proveden z oblasti, které se běžně drží při vlastní střelbě (místo s vroubkováním a spoušť). Třetí otěr byl proveden na tampón 4N6 z obou stran řemínku zbraně. Z otěrů dva a tři byly izolovány DNA a stanoven úplný smíšený profil polymorfismů DNA, pocházející nejméně od tří osob, z nichž je alespoň jedna mužského pohlaví. Tyto profily DNA není vzhledem ke svému smíšenému charakteru vhodný k žádnému dalšímu relevantnímu zkoumání.

V této souvislosti byly prověřovány i další podezřelé osoby, kterým byly provedeny bukální stěry ohledně zjištění jejich DNA jako srovnávací materiál k DNA, které se našlo na zbrani.

V rámci následného zkoumání v odvětví genetiky, byly zajištěné bukální stěry všech prověřovaných osob podrobeny porovnání se zajištěnými vzorky DNA na nalezené kulobrokové kozlici. Z provedeného zkoumání přitom vyplynulo, že nebyly nalezeny znaky, které by nasvědčovaly skutečnosti, že prověřované osoby jsou spolupůvodcem biologického materiálu v otěru z optiky zbraně. Ve svém odborném vyjádření však znalec poukazuje na skutečnost, že profil DNA získaný z optiky zbraně, vykazuje nízkou kvalitu (nízkou koncentraci DNA, téměř desetkrát méně, než je doporučeno pro následnou analýzu), čímž není vyloučen jev, kterému se říká "drop-out", vypadnutí či ztráta alely. V této souvislosti je tedy nutné konstatovat, že na základě výsledků tohoto zkoumání nelze jednoznačně vyloučit prověřované osoby ve směsi a je nutné další prokazování a přihlídnutí ke všem relevantním skutečnostem zjištěným v rámci šetření případu.

K těmto skutkům byl proveden výslech M. N., který na položenou otázku, ohledně kontroly a výskytu vozidla Ford Focus, RZ: MRP 2558 a přívěsným vozíkem dne 11. 10. 2011 ve 22:20 hodin v obci L. uvedl, že si nevzpomíná, proč zde s P. M. byl. Na policejní kontrolu si nevzpomíná a o nalezené zbrani a halogenové lampě nic neví. P. M. pak na tutéž otázku odpověděl, že k této otázce nemá co říci. Tímto se výpovědi P. M. a M. N. jeví jako účelové a nevěrohodné a proto k nim nelze brát zohlednění ve věci dokazování případu, neboť trestná činnost obviněného M. N. a P. M. dále vyplývá i z provedeného odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ve smyslu ustanovení § 88 odstavce 1 tr. řádu povoleného Okresním soudem v Děčíně pod Čj. 2011, v 2011 a dále prodlouženého Krajským soudem v Ústí nad Labem pod Čj. 2012.

Trestnou činnost obviněného M. N. a P. M. podporuje i skutečnost, že oběma byl zajištěn zbrojní průkaz včetně všech zbraní z důvodu jejich trestního stíhání na v jiném kraji pro přečin Pytláctví ve smyslu ust. § 304 odstavce 1, 2 písm. b) tr. zákoníku.

Co se týče stanovené minimální hodnoty neoprávněně uloveného samce jelena lesního, tak tato byla ke dni 22. 9. 2011 vyčíslena na základě Znaleckého posudku ze dne 15. 12. 2011 vypracovaného Výzkumným ústavem lesního hospodářství a myslivosti se sídlem Strnady 136, Jíloviště, a to na řásku ve výši 153 530,- Kč.

Níže si uvedeme skutek číslo 2, ve kterém je podrobně rozebrán případ dvou neoprávněně ulovených laní.

Těla laní ani jejich vnitřnosti nikdy nebyly nalezeny. Skutečnost, že se jedná o neoprávněně ulovené laně vyplývá ze svědecké výpovědi svědka p. H., který ve své výpovědi uvádí, že si v místě svého bydliště dne 22. 9. 2011 v době kolem 17:15 hodin všiml, jak od obce M. přijelo osobní vozidlo rodinného typu, tmavě červené či fialové barvy, které mělo za sebou připojen přívěsný vozík. Vozidlo následně odbočilo doprava a poté pokračovalo kolem informační tabule naučné stezky dále po zelené turistické značce jako ke krmelci pro zvěř. Jelikož mu toto vozidlo bylo podezřelé, tím že se z vozíku ozýval kovový zvuk, kdy měl za to, že zde jede vozidlo založit černou skládku, tak sedl na své kolo a jel za

uvedeným vozidlem. Vozidlo následně uviděl zaparkované čelem k němu, ve vzdálenosti cca 50 metrů za krmelcem na rozcestí tří cest. Kolo zastavil ve vzdálenosti cca 20 metrů od vozidla, přičemž na dva muže, kteří stáli vedle vozidla a stavěli zde kovové tyče zakřičel: „Co zde děláte!“. V ten moment se na něho oba muži otočili a zároveň si všiml na zemi vedle vozíku dvou kusů spárkaté vysoké zvěře bez parohů. Jelikož mu došlo, že se jedná o pytláky, tak nasedl na kolo a jel zpět ke svému domovu. Přitom si zapamatoval registrační značku vozidla, kdy se jedná o RZ: MRP 2558, kterou si ještě poznamenal, když požádal u informační tabule naučné stezky, v ten moment zde nacházející se turisty o papír a tužku. Vozidlo i s posádkou dvou mužů projelo kolem nich a poté odbočilo směrem na obec S. Při pohledu do vozíku si všiml, že zde bylo něco přikryté plachtou, a na té plachtě byly kovové tyče.

Operativním šetřením bylo zjištěno, že RZ: MRP 2558 patří na vozidlo FORD Focus, majitel P. M. K přívěsnému vozíku bylo zjištěno, že za vozidlem byl připojen přípojný vozík a jako jeho, majitel byl zjištěn M. N.

Na základě tohoto svědectví byla se svědkem H. dne 18. 10. 2011 jako neopakovatelný úkon provedena rekognice, kterou měl být znovupoznán jeden ze dvou neznámých pachatelů, který u vozidla Ford Focus manipuloval se dvěma kusy laní a o kterém se podrobně vyjádřil k jeho popisu a o kterém tvrdil, že by jej poznal. Z výsledku rekognice vyplynulo, že svědek H. ukázal na fotografie označené pod čísly 1,5, kdy podobu těchto dvou osob s osobou pachatele hodnotil stejnou vahou. Foto pod číslem 1 patří osobě J. K. (náhodně vybraná osoba) a foto pod číslem 5 patří osobě obviněného P. M. K rekognici svědek dále uvedl, že kdyby viděl osobu pachatele dle jeho skutečné postavy, tak by si byl jeho znovupoznáním zcela jist.

K tomuto skutku byli vyslechnuti hlavní podezřelí. P. M. však na konkrétně položenou otázku ohledně výskytu jeho vozidla Ford Focus s přívěsným vozíkem dne 22. 9. 2011 kolem 17:15 hodin, jakožto i na jiné otázky odpověděl, že k této otázce nemá co říci. Tedy jakýmkoli způsobem se tyto zjištěné skutečnosti zdráhal vysvětlit. Z výslechu M. N. vyplynulo, že P. M. dobře zná. K otázce, zda-li byl v minulosti v okolí města M., kdy a s kým uvedl, že tuto oblast navštěvuje z důvodu turistiky a s kým tam byl, nedokázal sdělit. Na otázku ohledně výskytu

vozidla Ford Focus v majetku P. M., za kterým byl připojen přívěsný vozík v jeho majetku dne 22. 9. 2011 kolem 17:15 hodin, uvedl, že v této lokalitě skutečně byl s osobou P. M., kdy zde projížděli. Za jakým účelem však neuvedl, neboť to údajně neví. Touto svou výpovědí potvrdil skutečnost, vyplývající ze svědecké výpovědi H., který popisuje P. M. jako osobu, která se na daném místě a čase vyskytovala ve společnosti druhého spolupachatele, tedy s M. N. Ostatní část výpovědi M. N. a celá výpověď P. M. se jeví jako účelová a nevěrohodná a proto k nim nelze brát zohlednění ve věci dokazování případu.

Co se týče stanovené minimální hodnoty dvou kusů laní jelena lesního ve výši 41 100,- Kč, tak tato byla ke dni 22. 9. 2011 vyčíslena na základě Znaleckého posudku ze dne 15. 12. 2011 vypracovaného Výzkumným ústavem lesního hospodářství a myslivosti se sídlem Strnady 136, Jíloviště.

Na základě výše podrobně popsaných skutků dospěl policejní orgán k závěru, že trestnou činnost uvedenou výše, společným jednáním spáchali M. N. a P. M.

Policejní orgán ve smyslu ustanovení § 160 odstavce 1 tr. řádu sdělil podezřelým mužům obvinění za výše popsané skutky. Následně na oba muže byla podána státním zástupcem Okresního státního zastupitelství ve smyslu ustanovení § 176 odstavce 1 tr. řádu obžaloba, ve které se oběma obviněným kladou za vinu jednání popsaná výše. Po podané obžalobě bylo Okresním soudem nařízeno hlavní líčení, ve kterém probíhalo dokazování, mj. výslechy svědků a čtení listinných důkazů, které bych zde podrobně nerozebíral, neboť to v podstatě shrnuje výše popsané jednání.

Soud následně i přes důkazy vyhledané policejním orgánem ve věci rozhodl v souladu se zásadou in dubio pro reo, tedy v pochybnostech ve prospěch obviněného a tedy již obžalované zprostil jejich viny. Dospěl tak po provedení a pečlivém vyhodnocení všech mu dostupných důkazů, u kterých shledal důvodné pochybnosti o vině obviněných a musí tedy rozhodnutí vyjít v jejich prospěch.

Závěr

Materie na téma pytláctví z pohledu trestního a přestupkového práva je velice obsáhlá a určitě by se dalo v práci psát o této problematice daleko hlouběji, nicméně si myslím, že jak je to uvedeno v této práci to dostačuje k základnímu pochopení uvedené problematiky.

Na začátku práce jsem uvedl historický exkurz k pytláctví obecně, dále jsem zde rozebral pojmy trestný čin, přestupek, ale také s nimi související subsidiaritu trestní represe. Dále jsem v práci vymezil trestný čin pytláctví a jeho jednotlivé skutkové podstaty s jejich rozebráním, souběh trestné činnosti s trestným činem pytláctví a v neposlední řadě také statistiky páchání trestného činu pytláctví na celém území podle krajů. V práci je dále uvedena velice obsáhlá kapitola přestupků podle zákona o myslivosti, kde jsou postupně rozebrány jednotlivé případy možného spáchání přestupku podle tohoto zákona a ne jen tedy přestupky vztahující se k pytláctví, a v další kapitole jsou uvedeny přestupky podle zákona o rybářství, kde stejně jako u přestupků podle zákona o myslivosti jsou rozebrány jednotlivé případy páchání. Dále jsem v práci rozebral škodu způsobenou pytláctvím a náhrady škod k trestnému činu pytláctví. V úplném závěru své práce jsem popsal reálnou případovou studii, která bohužel dopadla tak, jak dopadla a tedy zproštěním obžalovaných osob.

Osobně si myslím, že právní úprava trestného činu pytláctví či přestupků ohledně pytláctví je na velice dobré úrovni. Je na místě, že zákonodárce uvedl do skutkové podstaty u trestného činu pytláctví škodu nikoli nepatrnou, což je v současné době hodnota dosahující částky nejméně 10.000,- Kč, neboť i v tomto je rozlišení mezi trestným činem a přestupkem, u kterého je škoda pod 10.000,- Kč. Dalším rozdílem je pak znak společenské škodlivosti (viz kapitola 2.3 této práce).

V hlavě VIII., ve zvláštní části trestního zákoníku jsou mj. uvedeny další skutkové podstaty týkající se ochrany přírody, zvířat anebo rostlin, kupříkladu § 299 neoprávněné nakládání s chráněnými volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami, § 300 je stejný jako § 299 ačkoli zde postačí zavinění z nedbalosti, § 302 týrání zvířat aj. Je dobře, že zákonodárci berou v potaz

ochranu těchto zájmů, neboť je v zájmu lidstva zachovat přírodu v co možná nejlepším stavu, i když se to ne vždy daří.

Věřím, že cíle, které jsem si na začátku práce vytyčil byly splněny a čtenáři „nepolíbenému“ v této oblasti bude v základní rovině jasné to, aby pochopil rozdíl mezi trestným činem a přestupkem, ale také důvody, proč se v tom daném konkrétním případě jedná pouze o přestupek a ne o trestný čin.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Monografie

- NĚMEC, Miroslav. *Postup policie při odhalování, vyšetřování a předcházení pytláctví*. Praha: Policejní akademie České republiky, 2002. ISBN 80-7251-097-5
- ADAMOVIČ, Karolína. *Prameny k dějinám práva v českých zemích*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2004. Dokumenty (Aleš Čeněk). ISBN 80-86898-04-0
- BORČEVSKÝ, P. *Trestní právo hmotné v otázkách a odpovědích*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2021, ISBN 978-80-7380-866-2
- FIALA, Zdeněk, Kateřina FRUMAROVÁ, Eva HORZINKOVÁ a Martin ŠKUREK. *Správní právo trestní*. Praha: Leges, 2017. Student (Leges). ISBN 978-80-7502-219-6
- Jelínek, J. (ed.) *Trestní zákoník a trestní řád s poznámkami a judikaturou*. 1. vydání. Praha: Leges, 2009, s. 722
- JELÍNEK, Jiří. *Trestní právo hmotné: obecná část, zvláštní část*. 7. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2019. Student (Leges). ISBN 978-80-7502-380-3
- Jelínek, J. a kol.: *Trestní právo hmotné. Obecná část. Zvláštní část*. 7. vydání. Praha: Leges, 2019, ISBN 978-80-7502-380-3
- KOŘÍNEK, Štěpán. *Posílení ochrany zvířat v reflexi trestného činu „chov zvířat v nevhodných podmínkách“*. *Trestněprávní revue*, 2022, č. 2
- MALÝ, Karel. *Dějiny českého a československého práva do roku 1945*. Praha: Leges, 2010. Student (Leges). ISBN 978-80-87212-39-4
- PETR, Bohuslav. *Zákon o myslivosti: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-781-2
- SCHELLE, Karel a Jaromír TAUCHEN, ed. *Encyklopedie českých právních dějin*, VI. Svazek Právní – Právo po. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o. v koedici s Key Publishing, 2015-. ISBN 978-80-7380-569-2
- ŠÁMAL, Pavel, Tomáš GRIVNA, Lukáš BOHUSLAV, Oto NOVOTNÝ, Jiří HERCZEG a Marie VANDUCHOVÁ. *Trestní právo hmotné*. 9., přepracované vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7598-764-8
- ŠÁMAL, Pavel. *Subsidiarita trestní represe ve vztahu k jednotlivým skutkovým podstatám trestných činů v trestním zákoníku*. *Trestněprávní revue*, 2010, č. 5

ŠČERBA, Filip. *Trestní zákoník: komentář*. [Praha]: C.H. Beck, [2020]. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-807-8

ŠÍMA, Alexander. *Zákon o rybářství: komentář*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7357-924-1

Časopisy

MATES, Pavel. Zjišťování totožnosti ve správním právu. *Právní rozhledy*, 2002, č. 12

MITÁŠOVÁ, Barbora. Škoda způsobená pytláctvím. *Právní rozhledy*, 2022, č. 3

POKORNÁ, Lucie, ZICHA, Jiří. Nová úprava některých skutkových podstat trestných činů proti životnímu prostředí. *Trestněprávní revue*, 2012, č. 4

Zákonná úprava

Důvodová zpráva k zákonu č. 364/2021., kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací předpisů Evropské unie v oblasti invazivních druhů (zvláštní část, zákon o myslivosti, k bodu 10)

Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008

Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009

Sdělení odboru legislativního a odboru zvláště chráněných částí přírody k problematice rozhodování orgánů ochrany přírody o odlovu živočichů, kteří nejsou zvěří, podle § 42 odst. 1 zákona o myslivosti č. 16/2008/s VěMŽP ve znění účinném od 31. 10. 2008

Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. 5. 1992 o ochraně stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

Vládní nařízení č. 127/1941 Sb., o myslivosti

Vyhláška č. 197/2004 Sb., článek II, bod 1 a 2, přílohy číslo 7

Vyhláška č. 454/2012 Sb., o stanovení druhů živočichů vyžadujících regulaci

Vyhláška Ministerstva zemědělství č. 197/2004 Sb., která slouží k provedení zákona o rybářství

Vyhláška Ministerstva zemědělství č. 244/2002, kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (část třetí, hlava I – lovečtí dravci).

Vyhláška Ministerstva zemědělství o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu č. 245/2002 Sb.

Zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky v platném znění
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění
Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu v platném znění
Zákon č. 140/1961 Sb., Trestní zákon k 1. 1. 2010
Zákon č. 150/1969 Sb., o přečinech k 1. 7. 1990
Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu v platném znění
Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích k 1. 7. 2017
Zákon č. 225/1947 Sb., o myslivosti k 1. 3. 1962
Zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti k 1. 7. 2002
Zákon č. 246/1992 Sb., o ochraně zvířat proti týrání v platném znění
Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich v platném znění
Zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích v platném znění
Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole v platném znění
Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích v platném znění
Zákon č. 290/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní zákon a zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích v platném znění
Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník v platném znění
Zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim v platném znění
Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění
Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník v platném znění
Zákon č. 99/1963 Sb., Občanský soudní řád v platném znění

Soudní judikatura

Nález Ústavního soudu č. I. ÚS 3113/13 ze dne 29. 4. 2014
Rozsudek Nejvyššího soudu 2 Tzn 19/97 ze dne 24. 4. 1997
Rozsudek Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 5 As 21/2011 ze dne 8. března 2012
Rozsudek Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 74/2008 ze dne 29. ledna 2009
Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2007, čj. 2 As 30/2007-56
Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2022, čj. 5 As 412/2020-64

Rozsudek Okresního soudu v Prachaticích ze dne 15. 10. 2002, čj. 4 T 400/2000
Usnesení Nejvyššího soudu 3 Tdo 340/2020 ze dne 24. 9. 2020
Usnesení Nejvyššího soudu 4 Tdo 1352/2021 ze dne 11. 1. 2022
Usnesení Nejvyššího soudu č. 22 Cdo 386/2017 ze dne 11. 7. 2017
Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 3. 2021, čj. 28 Cdo 185/2021
Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 7. 2003, čj. 5 Tdo 694/2003

Webové stránky a elektronické zdroje

Pytláctví jako trestný čin proti životnímu prost | epravo.cz. EPRAVO.CZ – Váš průvodce právem - Sbírka zákonů, judikatura, právo [online]. Copyright © EPRAVO.CZ, a.s. 1999 [cit. 17.01.2023]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/pytlactvi-jako-trestny-cin-proti-zivotnimu-prostredi-82234.html?mail>

Myslivost - Odpovědnost za škody způsobené zvěří – základní principy platné právní úpravy. Myslivost - Home [online]. [cit. 16.1.2023]. Dostupné z: <https://www.myslivost.cz/Casopis-Myslivost/Myslivost/2014/Listopad-2014/Odpovednost-za-skody-zpusobene-zveri-zakladni-pr>

Zkoušky z myslivosti - Z historie lovu zvěře - výrovka, zradidla. Zkoušky z myslivosti - Vypracované otázky (odpovědi) pro zkoušky z myslivosti [online]. [cit. 31.1.2023]. Dostupné z: <https://www.myslivecke-zkousky.cz/odpoved.php?sk=7&ur=C&ido=413>

Hodnotu neoprávněně ulovené zvěře pomáhá policistům stanovit sazebník (eAGRI). [online]. Copyright © 2009 [cit. 20.02.2023]. Dostupné z: https://eagri.cz/public/web/mze/tiskovy-servis/tiskove-zpravy/x2010_hodnotu-neopravnene-ulovene-zvere-pomaha.html

Účinnější zbraň na pytláky: Ministerstvo zemědělství společně s Policií ČR zvýšilo sazby za nelegálně ulovenou zvěř (eAGRI). [online]. Copyright © 2009 [cit. 20.02.2023]. Dostupné z: https://eagri.cz/public/web/mze/tiskovy-servis/tiskove-zpravy/x2021_ucinnejsi-zbran-na-pytlaky-ministerstvo.html